

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/756/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

188/2015. számú (V. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszosok¹ (10 fő)** meghatalmazott képviselőjük útján; továbbá **panaszosok² (4 fő)** meghatalmazott képviselőjük útján, 2014. december 1-én előterjesztett **panaszukat** és **panaszos³, panaszos⁴, panaszos⁵, panaszos⁶** által 2014. december 2-án előterjesztett **panaszokat** a 2015. május 26-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Rendőrség – vezetőjéhez

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, az alapjog korlátozás jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszosok meghatalmazott képviselőjük útján, 2014. december 1-én, szóban, a Testület panaszirodáján terjesztették elő panaszukat, a velük szemben 2014. november 14-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

² Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

³ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

⁴ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

⁵ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

⁶ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

1) A panaszosok egybehangzóan elmondták, hogy 2014. november 14-én 10 órától 12 óráig a Képviselői Irodaházban történt velük szemben intézkedés. 27 embert Kövér László kitiltott az épületből. Egy devizahiteles kerekasztal-beszélgetésre érkeztek. Kérték, hogy adjanak a kitiltásról valamilyen papírt nekik, amire nem voltak hajlandók. Az őrség közölte velük, hogy ki vannak tiltva, de erre nem adtak a továbbiakban semmilyen magyarázatot. Egyszer csak megjelent egy kisbusznyi rendőr. Majd V. A. és D. A. rendbiztos lépett oda hozzájuk, akik elmondták, hogy mi a felháborodás oka. Majd megjelent a Rendőrség (továbbiakban: R) és megragadták az embereket és elkezdték kihordani őket az épületből, akik ennek hatására még jobban összekapaszkodtak. Az épület előtt, miután kivitték az embereket igazoltatták őket. A testi kényszer nem okozott sérülést. Az igazoltatást követően a rendőrök és a panaszosok is elmentek a helyszínről. A panaszosok kérdezték, hogy miért intézkednek velük szemben, amire annyit mondtak a rendőrök, hogy az intézkedésre parancsot kaptak. A rendőrök előzetesen nem szólították fel őket. A rendőrök kamerafelvételt készítettek az eseményekről. A panaszosok sérelmezik, hogy ők nem okoztak senkinek sem anyagi kárt, mégis így léptek fel velük szemben. (Előadták, hogy például a Fidesz székháznál többször felszólították őket.)

Az igazoltatást és a testi kényszert kifogásolják. Véleményük szerint nem következetes a rendőri magatartást, mert egy magánlakásnál nem intézkedtek volna így, nem lett volna ilyen gyors és erőteljes az intézkedés, mint Kövér László házábanál.

Mielőtt a rendőrség megérkezett senki sem szólította fel őket, hogy hagyják el az épületet, csak közölték, hogy legyenek halkabban, aminek eleget is tettek. A panaszosok előadták, hogy egyiküknek sem volt belépőkártyájuk az épületbe, de a kerekasztalra hivatalosak voltak.

A Himnuszt énekelték, amikor a rendőrök elkezdtek kivinni őket, nem szólították fel őket az épület elhagyására, hanem csak vitték ki őket. A panaszosok nagyon megijedtek az intézkedéskor. Egyikük sem érti, hogy miért tiltották ki őket, de ha már kitiltották őket (noha semmilyen rendbontást nem csináltak), akkor meg miért hívták meg őket a kerekasztalra. Úgy érzik, hogy az egész intézkedés provokáció.

2) A 2014. december 2-án előterjesztett négy panaszbeadványban, amelyet saját nevükben nyújtottak be a panaszosok elmondták, hogy panasszal kívánnak élni a 2014. november 14-én, a déli órákban a B. város, Sz. rakpart 19. számú épületben történt rendőri intézkedés ellen.

A panaszosok előzményként előadták, hogy az említett napon, 10 óra körüli időben többen meghívásra érkeztek az Irodaházba. A szakásoknak megfelelően korábban leadták a szükséges adatokat. A helyszínen kiderült több személy esetében, hogy nem léphet be az épületbe. Ennek okáról előbb semmilyen magyarázatot nem adtak a szolgálatot teljesítő személyek. Ezen néhányan felháborodtak, politikai támadást véltek az ügy mögött, és követelték, hogy mutassák be a kitiltásukról szóló, indokolással alátámasztott okiratot. A felháborodás egyetlen alkalommal sem lépte túl a békés véleménynyilvánítás kereteit. Mivel a vélemények többek között erősen cibálták hazaáruló K. L. házelnök bajszát, és haverja, az első számú uzsorás Cs. S. önbecsülését, így az írásos indokolásra békésen, de nem csendesén várakozó emberek nagyon rövid időn belül politikai nyomás alá helyeződtek. Ezután hosszabb időn keresztül már a szóváltás nem a tétova őrséggel folyt, hanem a meghívó politikai párt képviselőivel.

Később érkezett egy egyenruhás személy az Országgyűlési Őrségtől, és felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy az épületben a hangoskodás a 9/2013. házelnöki rendelet alapján nem

kívánatos. Egyetlen szóval sem említette, hogy az épületet el kellene hagyniuk az előtérben még mindig az írásbeli indokolásra várakozó embereknek.

Ezt követően kis csoportban csendesen, vagy kevésbé csendesen, de a felhívásnak eleget téve nem kirívóan hangosan, beszélgetések folytak. A hangerő legfeljebb a jelenlévők nagy száma, és a felkorbácsolt indulatok miatt tűnhetett az átlagosnál nagyobbak. Az indulatokat ezután már csupán a panaszosokkal tárgyaló politikusok nyilatkozatai, az épület előtt nagy számban, félelemkeltő és erőt demonstráló módon felsorakozott rendőrség váratlan megjelenése váltotta ki.

A rendőrség állományából mindössze a rendészet civil ruhás munkatársaival sikerült egyeztetni. Több ember jelenlétében a panaszosok elmondták, hogy arra várnak, hogy valaki írásban közölje a nagyszámú, meghívásra érkezett, és rendben regisztrált személy kitiltását és annak indokolását. Erre ő jelezte, hogy utána néz a dolgoknak és hamarosan visszatér. Azonban a visszatérés nem történt meg; helyette egyenruhás rendőrök jelentek meg nagy számban a lépcsőn, amely nagy félelmet keltett a bent várakozó emberekben. Ekkor emiatt újabb hangoskodás kezdődött. A nagy hangzavarban nem lehetett érteni, hogy az előtérbe került rendőrök mit mondtak. Az emberek félelmükben összekapaszkodtak, mert a rendőrök testbeszédéből, mutogatásaiból erőszakos fellépésre lehetett következtetni. Az emberek sikítottak, énekeltek, igazságot követeltek. Az eljáró rendőrök szavát továbbra sem lehetett érteni, miközben az embereket kikísérték az épületből és az utcán igazoltatták őket.

Érthetetlen és váratlan volt a rendőri fellépés. Különösen az elmúlt időszak erőszakos megmozdulásaival szembeni türelmes, hosszú időn keresztül több alkalommal, hangosbemondón történő felszólítások tudatában.

Ésszerűtlen, szakszerűtlen és mellőzik a következetes jogalkalmazást a következő esetek a panaszosok álláspontja szerint:

Először is, egy erőszakos, jelentős kárt okozó rongálással járó rendbontás kapcsán a rendőrség megtalálja a módot arra, hogy a felszólítások jól hallhatók legyenek és kellő időt (több órát) hagy azok megértésére, valamint végrehajtására.

Másodszor is, békésen beszélgető, egy okiratra váró csoportot ésszerűtlenül rövid idő alatt érthető felszólítások nélkül testi kényszer alkalmazásával eljárás alá vonják.

Az utóbbi esetben anyagi kár nem keletkezett. Nem sérült meg senki sem. Illetve, igen, mégis történt sérülés: az igazságtalanság keménynek tűnő burka repedt meg ismét. És persze pökhendi, hazaáruló K. L. önbecsülése. Vagy érinthetetlen politikusok hazugságaira derült fény. A jelenlévők nem akadályozták súlyosan a népképviselői szerv működését, hiszen szándékosan szabadon hagyták a másik bejáratot. Semmi nem indokolta a kiszámíthatatlan, minden előzetes jelzés nélküli rendőri rohamot, hacsak bajuszkirály közvetlen parancsa nem készítette arra a nép szolgálatára esküt tevő hatóságot, hogy ismét szolgálja a nép árulóit.

II.

A.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a R-hez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A R parancsnoka 2014. december 23-án kelt átiratában az alábbi tájékoztatást adta a Testületnek.

A panaszosokat a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján igazoltatták 2014. november 14-én két főt 11 óra 50 perckor, két főt 11 óra 52 perckor, két főt 11 óra 55 perckor, három főt 12 órakor és két főt 12 óra 3 perckor. Ezt követően pedig mindannyiukkal szemben szabálysértési feljelentést tettek a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogellenes cselekmény elkövetése miatt.

A panaszosok közül hat fővel (Sz. L., P. L., T. J. M., K. K., G. F., G. F.) szemben alkalmaztak testi kényszert az Rtv. 47. § alapján, figyelemmel a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdésére.

Az intézkedés céljával és az intézkedés jogalapját igazoló háttér információval a biztosítás parancsnoka B. I. r. alezredes, Kerületi Rendőrkapitányság rendészeti osztályvezető, megbízott kapitányságvezető-helyettes rendelkezett, a helyszínre érkező egységeknek egyértelmű utasításokat adott, amiket a bevetési csoportok az Rtv. 11. és 12. §§-ai, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 90. § (5) bekezdése alapján maradéktalanul, a legjobb tudásuk szerint hajtották végre.

A R részéről három bevetési csoport, a H-120-as vezetésével, a R Ügyeleti és Védelmi Szolgálatának utasítására N. Z. r. őrnagy R Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I. I. Bevetési Osztály osztályvezető-helyettes irányította a helyszínre, hogy ott vegyék fel a helyszíni parancsnokkal a kapcsolatot a feladat végrehajtása érdekében.

A panaszosok igazoltatása a személyazonosságuk megállapítása az Rtv. 29. §-a alapján a közrend, a közbiztonság védelme érdekében a biztosítás parancsnokának utasítására a szabálysértési feljelentések elkészítése érdekében történt.

Az utasítás végrehajtása érdekében a fent megnevezett személyek esetében szükséges volt a testi kényszer alkalmazása azok passzív vagy aktív ellenállása miatt. A testi kényszerek minden esetben kivizsgálásra kerültek.

A rendőri felszólításnak a panaszosok nem tettek eleget, illetőleg szándékosan nem reagáltak a felszólításokra, hangoskodással figyelmen kívül hagyták a törvényes figyelmeztetéseket. Ezt igazolják a felvételek is a [link] illetőleg a mellékelt video anyagon is látható a panaszosok által kifejtett magatartás. A panaszosok szándékosan provokálták a hatóságot. Az intézkedő rendőrök nagyfokú türelemről és hivatástudatról tettek tanúbizonyságot, nem reagálva az őket ért vádakra vagy megjegyzésekre. A testi kényszerek mindegyike a „megfogás” szintjén maradt, az intézkedés alá vont panaszosok mindvégig tisztában voltak a jogi helyzetükkel.

A biztosítás parancsnoka B. I. r. alezredes személyesen szólította fel a panaszosokat az épület elhagyására, amit szándékosan figyelmen kívül hagytak, hangoskodva, túlkiabálva azt.

A helyszíni parancsnok utasítása az volt, hogy az irodaházat el nem hagyó embereket el kell távolítani, a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt pedig őket fel kell jelenteni. A belépőkártya megléte, érvényességének a vizsgálata nem tartozik a R feladatai közé.

2) K. Cs. a R Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I. I. Bevetési Alosztály 2. Alosztály I/2. alosztályvezetője 2014. november 14-én kelt jelentésében az alábbiakat közölte.

2014. november 14-én 11 órától 13 óra 15 percig szolgálati feladatot hajtott végre az Országgyűlés Irodaházánál a I. Bevetési Osztály állományából 1 + 38 fővel, továbbá a Szállító Osztály állományából két fővel.

A szolgálati feladat az Ügyeleti és Védelmi Szolgálatának 10 óra 50 perckor kiadott riasztását követően indult meg. A riasztást követően a csapatszolgálati, intézkedés taktikai – önvédelmi – képzésen lévő két bevetési csoport azonnal visszatért az osztályszintre és felszerelésének, öltözetének rendezését követően azonnal megindult a központi objektumából a meghatározott szolgálati feladat helyszínére.

A helyszínre érkezve felvette a kapcsolatot az Ügyeleti és Védelmi Szolgálat által 10 óra 15 perckor a helyszínre irányított bevetési csoport vezetőjével, majd B. J. r. ezredessel illetőleg a biztosítás parancsnokával B. I. r. alezredessel, aki 11 óra 30 perctől 11 óra 40 percig eligazítást adott a részére. Az eligazítás során ismertette, illetőleg meghatározta, hogy az Országgyűlés Irodaházában kb. 20 fő tartózkodik az előcsarnokban, akik a devizahiteles kerekasztal egyeztető tárgyalásra érkeztek, azonban a tárgyalást kezdeményezők fogadni nem akarják a jelenlévőket, valamint közülük többen beléptetési tilalommal rendelkeznek. A helyszínen tartózkodó rendbiztosok irányából az az információ érkezett, hogy ezen személyek a helyszínt nem akarják elhagyni, az esetleges rendőri intézkedések során a jogkövetkezményeket vállalják. Az eligazítás során utasítás volt a rendőr irányába, hogy a rendelkezésére álló három bevetési csoportot úgy ossza el, hogy mind az Irodaház védelme, mind a bevezetni kívánt rendőri intézkedések eredményessége biztosított legyen. Ennek keretében utasítás volt, hogy a rendőri felszólításnak nem engedelmeskedő személyeket rendőri intézkedés alá kell vonni és az Irodaházból el kell távolítani. Az eligazítást követően az alárendeltségében lévő bevetési csoportok állományát eligazította, ennek során határozott, jog-és szakszerű, egyben arányos rendőri intézkedés megtételére utasította az állományát.

A biztosítás parancsnoka 11 óra 48 perckor felszólította az előcsarnokban lévő személyeket arra, hogy a rendőri felszólításnak eleget téve a helyszínt önként hagyják el és az Irodaház belső rendjének visszaállítását segítsék. A felszólítás során a részt vevők folyamatosan hangoskodtak, egyes személyek kézi hangosítót használva buzdították a jelen lévő személyeket a helyszínen történő továbbmaradásra. A felszólítás eredménytelenségét követően utasítást kapott arra, hogy az Irodaház belső rendjét állítsa vissza a bent tartózkodó személyekkel szemben a szükséges rendőri intézkedéseket tegye meg.

A rendőr utasításának és irányításának megfelelően az intézkedő rendőrök a meghatározott személyekhez lépve a jogszabályi előírásoknak megfelelően intézkedést kezdeményeztek, amely során tájékoztatták őket, hogy a biztosítás parancsnoka felszólítást eszközölt irányukba

annak céljából, hogy a helyszínről önként távozzanak el, ugyanakkor ismertették, hogy amennyiben az intézkedő rendőrök által tett ismételt felszólítás ellenére a helyszínről nem távoznak el, úgy velük szemben további rendőri intézkedés keretében szabálysértési feljelentés megtétele várható.

A jelen lévő személyek folyamatos hangoskodással, kézi hangosbeszélő alkalmazásával próbálták az intézkedés menetét zavarni. A rendőri intézkedés alá vont személyek sem az első biztosítás parancsnoki felszólítást, sem a második intézkedő rendőri felszólítást követően a helyszínt nem hagyták el. A rendőri intézkedések lefolytatása során az intézkedés alá vont személyek közül 13 fő a helyszínt kényszerítő eszköz alkalmazása nélkül, önként elhagyta és az Irodaház előtti területen eleget tett a személyi azonosság igazolására történő rendőri felszólításnak. Ezzel szemben 7 fő a helyszíntől a folyamatos rendőri felhívás ellenére nem távozott, a rendőri felhívásokkal, intézkedésekkel szemben aktív ellenállást tanúsított, ezért ezen személyek az Irodaház előcsarnokából testi kényszer alkalmazásával elvezetésre kerültek. Ezen személyek személyazonossága az Irodaház előtti területen megismerésre és ellenőrzésre került. Az arányosság elvét is szem előtt tartva az elvezetés eredményesen, sérülés és panasz nélkül eredményezte a megkezdett rendőr intézkedések eredményességét, így a továbbiakban az intézkedés alá vont személyekkel szemben további rendőri intézkedés – személyes szabadságot korlátozó intézkedés nem volt indokolt.

Az alkalmazott kényszerítő eszközök az Rtv. 47. §-a alapján, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése alapján kerültek alkalmazásra, amelyeket kivizsgáltak. Az alkalmazott kényszerítő eszközök sérülést nem okoztak.

A rendőri intézkedéssel szemben együttműködést nem tanúsító, azzal szemben ellenszegülő magatartást tanúsító személyekkel szemben a Szabs. tv. 216. §-a alapján jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt az intézkedést lefolytató rendőrök szabálysértési feljelentéssel éltek.

Az intézkedés alá vont személyek az egyes rendőrök által lefolytatott rendőri intézkedésekkel szemben panaszt nem jeleztek, azonban a rendőri intézkedés komplex megjelenítésével összefüggésben nemtetszésüket fejezték ki.

Az Országgyűlés Irodaházából az ott tartózkodó személyek 12 óra 5 perckor elvezetésre, eltávolításra kerültek. Az Irodaház rendjének visszaállítását követően az épület előtt még jelen lévő, de már rendőri intézkedés alatt nem álló személyek a helyszínt 12 óra 16 perckor elhagyták és az épület J. M. tér – Sz. rakpart által határolt területén összegyűltek. Ezzel kapcsolatban további rendőri intézkedésre nem került sor, a rendőrök a helyszínt 13 óra 10 perckor hagyták el.

A területről történő eltávozás után engedélyezte a biztosítás parancsnoka, hogy két bevetési csoportot a területről, további rendőri intézkedés dokumentálása céljából leléptessen K. Cs. r. fhdgy. Egy bevetési csoportot a helyszínről távozó személyek, azok relevanciával megjeleníthető útvonalára indított útba és a bűnügyi szakszolgálattal történő együttműködés biztosítása mellett felügyelte a helyszínről távozó gépjárművek eltávozását.

Az intézkedés során 20 fővel szemben, jogszerű intézkedéssel szembeni szabálysértés elkövetése miatt tettek szabálysértési feljelentést; 20 főt igazoltatták és lekérték az adataikat; 7 fővel szemben pedig testi kényszert alkalmaztak.

3) A rendőrség összesen 13 darab szabálysértési feljelentést küldött meg és bocsájtott a Testület rendelkezésére, amely dokumentumokból az alábbiak derülnek ki.

Mind az öt panaszossal szemben a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt tettek szabálysértési feljelentést. A szabálysértések elkövetése 2014. november 14-én 11 óra 55 perckor, 11 óra 56 perckor, 11 óra 57 perckor történt, valamint két panaszos 11 óra 58 perckor követte el a terhére rótt jogellenes cselekményt.

A feljelentés alapjául szolgáló történeti tényállás mindegyik panaszos vonatkozásában megegyezik, hiszen egyikük sem tett eleget az első rendőri felszólításnak, hanem csak a második rendőri felszólítás hatására hagyták el az épületet és igazolták magukat az Irodaház előtti közterületen. Az egyik panaszos csupán a harmadik rendőri felszólításra hagyta el az épületet. Egyik panaszossal szemben alkalmaztak testi kényszert, mindegyik panaszos önként hagyta el az épületet.

A helyszínen intézkedő rendőrök 2014. november 14-én 11 óra 30 perckor jelentek meg az Országgyűlés Irodaházánál, mivel arról érkezett bejelentés, hogy az Irodaház épületében rendbontó személyek vannak jelen és az épületből a rendbontó személyeket az Országgyűlési Őrség emberei nem tudják eltávolítani.

A helyszínre bevetési csoporttal érkeztek meg a rendőrök, akiket K. Cs. r. fhdgy. utasított, hogy az épületben jelen lévő rendbontó, rendzavaró magatartást tanúsító személyeket az Irodaház belső rendjének helyreállítása miatt ki kell vezetni, velük szemben a szükséges rendőri intézkedést meg kell tenni, amennyiben az elsődleges rendőri felszólítás ellenére az épület területét nem hagyják el.

Az épületben lévő személyek nem rendezvény keretében voltak jelen, hanem a kabinet által meghirdetett kerekasztal egyeztető tárgyalásra érkeztek, azonban a beléptetésük a kerekasztal szervezői által nem volt engedélyezett, így az Irodaház előcsarnokában megjelentek engedély nélkül, mint kitiltott személyek voltak jelent. A részt vevők a helyszínen megjelenő rendbiztosok előzetes jelzései alapján a helyszínt nem hagyták el annak tudatában, hogy beléptetésük nem került engedélyezésre. Ezen elsődleges információk alapján B. I. r. alezredes a Kerületi Rendőrkapitányság megbízott kapitányságvezető-helyettese 11 óra 48 perckor felszólította az Irodaház előcsarnokában várakozó és hangos magatartással jelen lévő személyeket a helyszín elhagyására, egyben kijelentette, hogy a felszólítás ellenére továbbra is helyszínen tartózkodó személyekkel szemben rendőri intézkedés kerül foganatosításra és a rendőri intézkedéssel szemben engedetlen magatartást tanúsító személyekkel szemben szabálysértési feljelentés kerül megtételre.

A felszólítás során a jelen lévő személyek továbbra is hangos – egyes személyek kézi hangosítót használva adtak hangot annak, hogy a helyszínről nem mennek el – magatartással voltak jelen. A felszólítást követően elkezdődött a jelen lévő személyekkel szembeni rendőri intézkedések bevezetése, amelynek keretében K. Cs. r. fhdgy. utasítására odaléptek a

panaszosokkal szemben intézkedő rendőrök kettésével a panaszosokhoz és a jogszabályban meghatározott módon rendőri intézkedés alá vonták őket. A rendőri intézkedés során felkérték a panaszosokat, hogy engedelmeskedjenek a jogszerű rendőri intézkedésnek és távozzanak önként a helyszínről. Kérték a panaszosokat, hogy az Irodaház belső rendjének helyreállítása érdekében az épületből menjenek ki és a személyazonosságuk igazolásának az épület előtti területen tegyenek eleget. Négy fő panaszos (V. K., K. V. S., H. J., W. J.) a második rendőri felszólításnak nem tett eleget, ezért ismételten felhívta a rendőr a panaszosokat, hogy a helyszínről távozzanak el és egyben kérték, hogy személyazonosságuk igazolásának tegyenek eleget; kérték, hogy az Irodaház belső rendjének helyreállítása érdekében az épületből menjenek ki és az épület előtti téren tegyenek eleget személyazonosságuk igazolásának. A panaszosok ezen rendőri felszólításnak eleget tettek és a helyszínt egyenként, két rendőr kíséretében hagyták el. Azonban hat fő panaszos ezen harmadik rendőri felszólításnak sem tett eleget, így velük szemben a rendőrség annak érdekében, hogy rábírja őket arra, hogy elhagyják az épületet az Rtv. 47. § alapján, figyelemmel a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre testi kényszert alkalmazott. A testi kényszer alkalmazásának alapját a panaszosok által kifejtett magatartás képezte, amely szerint a rendőri felszólítás ellenére tovább folytatták a hangoskodást, a helyszínt nem hagyták el, így a rendőri intézkedéssel szembeni passzív ellenszegülést érzékelve alkalmaztak karon fogás módozattal a panaszosokkal szemben testi kényszert.

Miután mindegyik panaszos igazolta személyazonosságát, az általuk szolgáltatott adatokat a központi nyilvántartásban leellenőrizték a rendőrök, amelynek során megállapították, hogy egyikükkel szemben sincs érvényben lévő körözés. Ezt követően a rendőrök közölték a panaszosokkal, hogy magatartásukkal a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző jogszerű intézkedéssel szembeni szabálysértést követtek el, amely miatt velük szemben szabálysértési feljelentést tesznek. Mindegyik panaszos megértette a rendőrök ezen felhívását, de a szabálysértés tényét csupán az egyik panaszos (G. F.) ismerte el, a többiek a szabálysértési nyilatkozatot aláírásukkal nem hitelesítették. W. J., T. J. M. személyi körülményeiről nyilatkozott; S. L., Sz. L., P. A. részben nyilatkozott, de egyebekben a többi panaszos semmiféle információt nem közölt a rendőrséggel a személyi körülményeiket illetően. A helyszínen a panaszosok egyike sem tett észrevételt a rendőri intézkedéssel szemben, panasszal nem élt. Az épületből való kivezetés során egyik panaszos sem jelzett sérülést az őt kivezető rendőrök irányában. Az intézkedés befejeztét követően a panaszosok 12 óra után a helyszínről szabadon távoztak, a területet elhagyták. A tett intézkedésről a dokumentáló csoportja videofelvételeket is készített.

4) K. Cs. r. fhdgy. a I./2. alosztály vezetője 2014. november 14-én készítette el hat panaszossal szemben fogantatosított intézkedés parancsnoki kivizsgálását, hiszen Sz. L-val, P. L-val, T. J. M-val, K. K-nal, G. F-dal és G. F-val szemben testi kényszert alkalmaztak.

R. fhdgy. jelentette, hogy 2014. november 14-én 11 órától 13 óra 15 percig hajtott végre szolgálati feladatot a B. város, Sz. rakpart 19. szám alatt lévő Országgyűlés Irodaházánál.

A helyszínre kiérkezve felvette a kapcsolatot a biztosítás parancsnokával B. I. r. alezredessel, aki 11 óra 30 perctől 11 óra 40 percig eligazítást tartott a részére, amely során ismertette, illetőleg meghatározta, hogy az Irodaházban kb. 20 fő tartózkodik az előcsarnokban, akik a devizahiteles kerekasztal egyeztető tárgyalásra érkeztek, azonban a tárgyalást kezdeményezők fogadni nem akarják a jelenlévőket, valamint közülük többen beléptetési tilalom hatálya alatt állnak. A helyszínen tartózkodó rendbiztosok irányából az az információ érkezett, hogy ezen

személyek a helyszínt nem akarják elhagyni, az esetleges rendőri intézkedések során a jogkövetkezményeket vállalják. Az eligazítás során azt az utasítást kapta K. Cs. r. fhdgy., hogy a rendelkezésére álló három bevetési csoportot ossza el úgy, hogy mind az Irodaház védelme, mind a bevezetni kívánt rendőri intézkedések eredményessége biztosított legyen. Ennek keretében az utasítás az volt, hogy a rendőri felszólításnak nem engedelmeskedő személyeket rendőri intézkedés alá kell vonni és az Irodaházból el kell távolítani.

A biztosítás parancsnoka 11 óra 48 perckor felszólította az előcsarnokban lévő személyeket arra, hogy a rendőri felszólításnak eleget téve a helyszínt önként hagyják el és az Irodaház belső rendjének visszaállítását segítsék. A felszólítás során a részt vevők folyamatosan hangoskodtak, egyes személyek kézi hangosítót használva buzdították a jelen lévő személyeket a helyszínen történő továbbmaradásra. A felszólítás eredménytelenségét követően utasítást kapott arra K. Cs. r. fhdgy., hogy az Irodaház belső rendjét állítsa helyre, a bent tartózkodó személyekkel szemben a szükséges rendőri intézkedést pedig tegye meg.

Ezen intézkedéssorozat megtételére került sor a szóban forgó hat fő panaszossal szemben. Mind a hat panaszossal szemben két rendőr intézkedett, amely során a rendőrök felszólították őket, hogy hagyják el a helyszínt és ne tanúsítsanak ellenszegülést a rendőri intézkedéssel szemben. A felhívások eredményre nem vezettek, ezért döntöttek az intézkedő rendőrök úgy, hogy a helyszínről az intézkedés alá vont személyeket elvezetik. Az elvezetés foganatosítására testi kényszert alkalmaztak, amely során tekintettel voltak az intézkedés alá vont személy nemére, életkorára. Ezen szempontokat is figyelve az intézkedés alá vont személyek karjait megfogták, majd a helyszínről elvezették őket. A rendőri intézkedéssel szembeni ellenállás ellenére az alkalmazott kényszerítő eszköz a rendőri erőfölény folytán a rendőri intézkedés eredményességét biztosította, az épületből történő elvezetését követően együttműködővé váltak a panaszosok, így a továbbiakban más, fajsúlyosabb rendőri intézkedés végrehajtására nem került sor, hiszen az nem volt indokolt.

A panaszosok egyike sem jelzett K. Cs. r. fhdgy. irányában panaszt az egyes rendőrök által lefolytatott rendőri intézkedéssel szemben.

K. Cs. r. fhdgy. a kivizsgálás során az alábbi tényeket állapította meg. Az Rtv. 47. §-a alapján, valamint a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdés alapján alkalmazott testi kényszer jog-és szakszerű volt.

A tett intézkedések a rendelkezésére álló információk és adatok alapján az intézkedő rendőrök megtették mindazon felhívást az intézkedés alá vontak irányába, amelyek kellő mértékű tájékoztatást biztosítottak az irányukba azzal kapcsolatban, hogy milyen jogok és kötelezettségek illetik meg az intézkedés alá vontat a rendőri intézkedés adott szakaszában.

5) A Testület megtekintette a parancsnok által, az átiratában megjelölt videót [link].

A felvétel összesen 51 perc 31 másodperc hosszúságú, amelyet a Hungária Televízió elnevezésű felhasználó töltött fel a „Hazafiak megszégyenítő kiebrudalása a Kufárok Házából” címen.

A felvétel azzal kezdődik, hogy egy kisebb csoport, körülbelül 20-30 fő várakozik az Irodaház előtti parkolóban, majd egy rendőr vezetésével közösen vonulnak be az Irodaházba. A

beléptetés során, a felvétel első percétől fogva felháborodottan tapasztalják a panaszosok, hogy a rendszer nem engedi be őket. A személyazonosító okmányok átadását követően a beléptető rendszer jelzi, hogy nem rendelkeznek belépési jogosultsággal a panaszosok, így erre tekintettel nem mehetnek át a kapukon és nem vehetnek részt azon a rendezvényen, amelyre jöttek. Az egyik panaszos végig kiabál, és azt hangoztatja, hogy a rendszer azért nem engedi be őt, mert „... a rendszer azt mondja, hogy cigány vagyok, azért nem enged be...!” Az őrség azt a tájékoztatást adja a panaszosnak, hogy „... sajnálom, de a rendszer nem engedi be!” Az egyik panaszos tovább kiabálja, hogy „Mi az, hogy nem engednek be? Nekünk ez jár. Mindenki ez a képviselői irodaház, úgyhogy teljesen mindegy, hogy mi van a rendszerében. Sz*r a rendszer!” Tovább folytatja, hogy: „Mi az, hogy nem engednek be? Miért nem engedik be a feleségemet? Azt mondja tán, hogy csúnya a feleségem?!” Erre az egyik őr zavartan, halkán, nyugodtan közli, hogy „Nem mondom, hogy csúnya a felesége.” Ezt követően a tömeg hangoskodni kezd és felháborodottan üvöltik, hogy „Mi van itt?” „Csak az jöhet be ide, akin öltöny van? Csak az öltönyös jöhet be ide?” „Csak a magyarokat nem engedik be.” Különböző énekekbe kezdenek, kiabálnak, azt próbálják meg kitalálni, hogy milyen indokkal nem engedik be őket.

Az Őrség folyamatosan nézi a személyazonosító okmányok alapján, hogy melyikük rendelkezik belépési jogosultsággal, de sorban csak azt a választ adják a panaszosoknak, hogy „sajnos maga sem tud belépni, a rendszer szerint nincsen belépési jogosultsága”. Eközben a panaszosok egyre jobban kezdenek felháborodni, kiabálnak, zászlót lengetve különböző rigmusokat skandálnak és elégedetlenkednek. A panaszosok arra a következtetésre jutottak, hogy bár őket meghívták a kerekasztal-beszélgetésre, de nem mehetnek be, így valószínűleg kitiltották őket az Irodaházból. Pár panaszos kapott belépési jogosultságot, amelyet az arra szolgáló kártya lobogtatásával hoztak a társai tudomására. Azok, akiket a rendszer nem engedett be továbbra is próbálkoznak az Őrségnél, hogy engedjék be őket arra hivatkozással, hogy „...ez egy középület! Középületből pedig nem lehet kitiltani senkit sem és egy másikat pedig beengedni. Az erről szóló határozatot írásban kérjük!” Ezt követően többen üvöltözni kezdenek, hogy „Hazaárulok!”. Az Őrség megpróbálja arról tájékoztatni a személyeket, hogy miért nem tudnak belépni az Irodaházba, de az egyik panaszos végig csak kiabál és nem engedi szóhoz jutni az őrt. A panaszos azt mondja, hogy „kitiltani középületből csak bírósági határozattal lehet valakit.” Az őr pár perc elteltével el tudta mondani a panaszosoknak, hogy egy országgyűlési határozat alapján csak annak engedélyezheti a belépését az Irodaházba, akinek a belépését a tényleges belépés előtt, valaki, aki arra jogosultsággal rendelkezik engedélyezte. A panaszos ismét közbeszólt, hogy a „27/2014-es rendelet alapján pedig mi bemehetünk!”. A panaszosok továbbra is egyre idegesebbek és egy „tiltólistát”, az arról szóló határozatot várják, hiszen szeretnék megtudni azt, hogy egyikük miért mehet be, míg a másíknak ez a jogosultság nem adatik meg.

A felvétel 6 perc 40 másodpercénél az egyik panaszos hangosbemondóval a kezében: „Változtassunk hangerőt!” szavakkal elkezd a nemtetszésének hangot adni. „Magyarország a magyaroké.” „Akinek ez nem tetszik, az húzzon el innen a bűdös p*csába!” „Ez egy középület. Az azt jelenti, hogy a közé! Majd, ha lesz egy bírósági határozat és megindokolják, hogy valaki elkövetett erőszakos cselekményt, akkor beszélhetünk róla!” „Jelenleg két mocskos hazaárulónak nem tetszik, hogy emberek kimondják a véleményüket és Önök pedig pincsikutyaként végrehajtják az ő parancsaikat.” „A két hazaáruló a Kövér László és a Csányi Sándor” „Továbbra is ragaszkodunk hozzá, hogy ebbe az épületbe minket beengedjenek.” „És hallom a sugdolóást! Az összes politikus pedig takarodjon a p*csába!” „Úgy látom, hogy van pár ember, aki kapott belépőt. És azt hallottam, hogy nem akarnak ezzel élni. Vagy mind bemegyünk, vagy ők sem mennek be. Megvárjuk, amíg beengednek.” „Szerintem is az lesz a

legjobb! Ülünk le, hogy jobban lássuk egymást!” „Ugyanúgy a mi hazánk is, mint kint az utca. És semmi oka, senkinek, hogy innen bárkit is kitiltson!”

Ezt követően a hangosbemondót átvette egy másik panaszos a felvétel 8 perc 10. másodpercnél, aki a következőket mondta. „Itt egy [...] szervezés. A 265 forintos devizahiteles elleni társadalmi egyeztetésre került volna sor. Azok a személyek lettek meghívva, akik ebben az ügyben a devizahitelesek érdekében évek óta dolgoznak. Be lett adva egy lista, személyi igazolvánnyal és névvel. Ahogy kell. Ehhez képest, 27 embert indokolás nélkül nem engednek be a Képviselői Irodaházba. Ezzel Önök, akik itt vannak és ezt tétlenül nézik korlátozzák a szólásszabadságot, korlátozzák az állampolgárok szabad véleménynyilvánítását, sőt a végső szabadságjogot vonják el. Önök vagy félnek, vagy nem tudják, hogy mit cselekednek. A másik: Önök valakit kitiltanak, annak minimális írásbeli, indokolt, papírt kellett volna átadniuk. Önök ezt nem tették. Azzal Önök elárulták a magyar népet. A végsőig korlátozták a demokratikus szabadságjogokat és a diktatúra újabb fokra lépett, amelynek az elnyomását tovább a nép nem fogja tűrni. Elvesztették Önök a valósággal a kapcsolatukat. Elvesztették azt, hogy egy millió ember éhezik és nyomorog. Önök pedig milliós fizetésekből élnek. Elég volt.”

Ekkor az egyik képviselője jelent meg a helyszínen és a felvétel 10 perc 9 másodpercnél próbálja megnyugtatni a felháborodott tömeget. Azt mondja nekik, hogy megpróbálnak találni egy alternatív helyszínt, elkezdik szervezni a megoldást. A panaszos ekkor közli a képviselővel, hogy addig ők az Irodaház előcsarnokában intézik a dolgukat, amíg várnak. A panaszos úgy interpretálta a képviselő szavait a hangosbemondón keresztül, hogy „Tehát azt mondta Z., hogy egy csomó embert megölt ez a rendszer, azzal, hogy a bankárok pártjára állt. Ez a rendszer gyilkos. Aki minket kitilt, akik ezeket az ágazatokat védik. Az is gyilkos. Nesztek nektek!” Majd a tömeg a „Gyilkosok!” szót kezdik skandálni. 10 perc 53 másodpercnél a panaszos a hangosbemondón keresztül tovább folytatja a mondanivalóját. „Tehát azok, akik másokat öngyilkosságba hajszolnak, azok maguk is gyilkosok. Nyugodtan szedjék össze. Ott van. Tehát, akkor mégis csak Csányi a gazda. Nem tetszik neki, hogy elmondtuk a bankban, hogy ők is gyilkosok. A bankok verik szét a társadalmat és a családokat.”

A panaszosok által emlegetett kitiltás véleményük szerint a teljes megtiprása az alkotmányos emberi jogaiknak. Az év világon semmit nem követtek el. Az egyik panaszos elmondta, hogy ha megtudja, hogy ki tiltotta ki, akkor nagyon szívesen feljelenti ezt az embert. Tovább folytatta: „... mert, hogy feljelentettem a legfőbb ügyészt és az ügyészséget is a korrupció miatt. Semmi akadálya annak is, hogy az Irodaház azon vezetője, aki jogsértő és aljas módon kitiltott, azt is fel kell jelenteni. Meg fogjuk tudni, hogy ki írta alá a kitiltást, milyen alapon. Fel lesznek jelentve, büntetőeljárás lesz indítva ellene. És, hogy ha a magyar korrupciós ügyészség nem lép, akkor kimegyünk az OLAF-hoz és feljelentjük az ügyészséget és az Irodaház illetékesét ezért a dologért.

A panaszosok megállapodnak abban, hogy az Őrség nem tehet arról, hogy kitiltották őket, hiszen nekik azt az utasítást adták, hogy tiltsa ki a panaszosokat, amelyet végrehajt. Így arról nem tehet, hogy nem engedik be a panaszosokat. Ekkor az egyik panaszos odalépett az egyik őrhöz annak érdekében, hogy részletes információt kapjon arról, hogy miért nem mehetnek be. Ennek kapcsán az őr tájékoztatja a panaszosot, hogy egy házelnöki rendelet alapján nem léphetnek be, amelyet a házelnök úr írt alá. Az őr megismétli, hogy a 9/2013. házelnöki rendelet alapján tiltották ki őket. A panaszos ekkor megkérdezi, hogy lenne-e arra mód, hogy

megnézze a rendeletet. A panaszos feltételezi, hogy az Őrségnek a birtokában van és tekintettel arra, hogy nála nincs a rendelet, így nem hiszi el, hogy létezhet egy ilyen rendelet, ezért megkérte az őrt, hogy mutassa meg neki. Tekintettel arra, hogy a rendelet nyilvános, bármikor, bárhol megnézheti azt. Ekkor a panaszos felháborodottan mondja az őrnek, hogy mivel nem engedik be őket, aminek kell lennie alapjának, amelyet meg akar nézni.

16 perc 2 másodpercnél az egyik panaszos felkiabál, hogy „FigyeljeteK beszéltem Z. K. D-val, aki arra kér minket, hogy menjünk ki és kint beszéljük meg ezt! Nem megyünk ki”. Ekkor hangosbemondón keresztül: „amíg személy szerint kitiltó határozatot nem kapunk, addig nem megyünk el!” Ezt a kijelentést minden panaszos lelkesedéssel fogadja, tapsolnak, füttyölnek, éljeneznek és leülnek a földre, az előtérben. A káosz közepette, a média szerepét hangsúlyozzák, a devizahitelezésről beszélgetnek, majd az „Elég volt!” és „Nem hagyjuk!” kifejezéseket ordítják kórusban, felváltva.

17 perc 28 másodpercnél megérkezik az egyik képviselő, aki a következőket mondja a panaszosoknak. „Az lenne a kérésem, hogy az épület előtt beszéljük meg.” A panaszosok felháborodnak, azt mondják, hogy hideg van és nem akarnak beszélni az utcán, hanem bent hajlandók beszélni. A képviselő ekkor folytatja a mondandóját: „Hadd mondjam végig én is. A ház nem tudja végezni a munkáját...” Ekkor felhördül a tömeg, kiabálni kezdenek és teljesen felháborodnak a képviselő kijelentésén. A képviselő ezt követően folytatja: „... azért jött ma ide mindenki, hogy devizahiteles-kerekasztnál megbeszéljük azt, hogy milyen megoldás szülessen. Azzal, hogy ... így biztos, hogy senkit nem fognak beengedni az épületbe az őrség, hogy ha ez a helyzet fennmarad, senkit nem fog beengedni. Nem lehet kerekasztalt tartani, lehet, hogy ezáltal nektek lesz igazatok, de nem tudjuk megtartani azt a rendezvényt, amely előre vihetné az ügyet. Ezért kérek mindenkit arra, hogy kint az épület, rendezett, nyugodt körülmények között megbeszéljük, hogy mi legyen tovább. Egy utcai tüntetésnél megengedett lenne az, hogy ilyen körülmények között vagytok. Mi nem egy utcai tüntetésre, hanem egy szakmai egyeztetésre készültünk.” Ekkor az egyik panaszos közbe vágott, hogy „de, hát nem engedtek be minket!”. A képviselő ekkor elmondta, hogy „...erről én nem tudtam, hogy utcai tüntetésre készültetek, legközelebb előtte értesítsetek...” A képviselő a kamerában ezt követően úgy nyilatkozott, hogy a kormányzat tevékenysége nyomán ilyen mértékben halmozódtak fel a feszültségek, amelyek ide vezettek.” A képviselő azt is elmondta, hogy „Nem küldtek ki személyes meghívókat. Egyébként, állítólag incidens, a múltkori alkalom kapcsán mi is csak szóbeszédet hallottunk. Senki ellen bizonyító erejű eljárásról nem tudunk. Én magam sem tudok kitiltottakról, ez számomra is új információ.”

19 óra 50 perckor az Őrség egyik őre tájékoztatja a panaszosokat, hogy a házelnöki rendelet értelmében tilos a hangoskodás, demonstráció tartása az Irodaházban és a Parlament épületében. Az egyik panaszos ekkor akadékoskodni kezdett. Véleménye szerint a házelnök rendelete ellentétben áll az Alaptörvényben biztosított véleménynyilvánítás szabadságával. Ekkor az őrt tájékoztatja a panaszosokat, hogy ez így van, közterületen. Az egyik panaszos, ekkor elmondja, hogy „csókoltatja a házelnököt”, és kéri a tudomására hozni, hogy az Alaptörvény erősebb, mint a rendelete. Elmondta, hogy egyébként is sokat járnak a házához, két hét múlva is mennek, így majd akkor ő is elmondja neki személyesen. Ekkor az őrt „Bocsásson meg uram. Azáltal, hogy ön ide belépett elfogadta ezt a helyzetet. Azzal, hogy ha belépett tudja és tisztában van azokkal a szabályokkal, amelyek az Irodaházra vonatkoznak.” Ekkor a panaszos elmondta, hogy „Teljesen jóhiszeműen jöttem be ide. A házelnök rendelkezése az Alaptörvényt nem írhatja felül. Alkotmányellenes és akkor innentől kezdve...” Az őrt ekkor „Kérem, hogy tartsa tiszteletben a házelnök rendelkezését. Megértem a

felháborodását...” Majd a képviselő közbeavatkozik „... keressünk egy olyan helyszínt, ahol nincsen beléptetési rendszer, hadd mondjam végig. Azért jöttünk ide már sokadszorra, amit már lefektettünk többször tisztességes keretek között... D. MI KORMÁNYVÁLTÁS AKARUNK...nem tudok végig mondani egy mondatot, látom, hogy nem érdekel titeket. De az a helyzet egyébként, hogy egy meghívásra érkezünk azért, hogy rendezett keretek között egy szakmai megbeszélést folytassunk. Ha tüntetést beszéltünk volna meg, akkor nyilván ez a magasabb hangnem abszolút indokolt volna annak is meg van a módja. Éppen ezért javaslom azt, hogy a mi célunk az volt, hogy ma egy szakmai egyeztetést folytassunk a devizahitelesek, ti a civilek és mi a politikum egyeztessünk. Ha ma ezt meg akarjuk tartani, akkor egy olyan helyszínt javaslok keresni, ahol nincsenek hasonló problémák. Javaslom a Sz. téri Szabó Dezső katakomba színházat. Ők állítólag, az értesülések szerint megengedték, hogy kinyitják azt a helyiséget, ott nincs beléptetés, senki nincsen kitiltva onnan...HA MINDIG BEHÓDOLUNK A HATALOM KÉJÉNEK, AKKOR MINDIG SZ*RBA FOGNAK VENNI...L. ha mindig harcolni akarsz, akkor sosem fogod tudni megbeszélni...DE MIT ÉRÜNK HA BESZÉLGETÜNK...lehet küzdeni, de ne velünk együtt, hanem döntsük el együtt odakint. De, gyerekek! Nem tudnak más pártok, más szakértői bemenni. A CSALÁDOK NEM TUDNAK ALUDNI, NEM TUDNAK ENNI. AKKOR NEHOGY MÁR TEKINTETTEL LEGYEN NÉHÁNY HAZAÁRULÓRA, AMIKOR NEM TUD DOLGOZNI, MERT NEM IS DOLGOZIK. Gyerekek! Értsétek meg az a helyzet, hogy úgy sem fog tudni ide bemenni senki.” Ekkor az egyik panaszos magához veszi a szót: „D. A hivatkozási alap arról szólt, Te magad mondtad, hogy a meghívás erre a kerekasztalra általánosságban szólt. Ezzel szemben teljes megdöbbenésünkre, amikor megérkeztünk derült ki, hogy 27 embert kitiltottak egyénileg. Tehát a személyi igazolványa alapján mondják neki, hogy maga nem jöhet. Várjál, hadd mondjam el végig. (Képviselő közben: Akkor majd reagálok.) A különböző hivatkozási alapokat, most ezt felejtjük el. Természetesen reagálsz rá. De egy valamit tisztázzunk: ebben a házban jogszerűen elmondom, sorban, hogy ki van itt. Mi a civilek, az országgyűlési őrség és a sajtó képviselői. Senki más nem jogszerű. Mindenki más jogtalanul van ebben a házban, ugyanis ez a rendszer törvénytelenül működik. És bármilyen furcsán hangzik - mondom én – alkotmánya nincs ennek az országnak, sőt két ország létezik. Amit kitalált a kiskalász, az O. V. és amit ti jóváhagyatok, tudod.” A képviselő pedig az alábbiakat reagálja: „Egyetértünk egyébként. Nekem most az a problémám, hogy kint egy előtérben ácsorgunk, ennek a háznak van egy őrsége, amely úgyszemint fog minket ilyen körülmények között beengedni. Ha valakinek nincs nyitottsága a devizahiteles-kerekasztal beszélgetésre, akkor tartózkodjon a minősítéstől, hiszen ez egy teljesen nyitott eseménysorozat, mindenki jobbitó szándékkal jön ide, de hát senki számára sem kötelező. Azt kell, hogy mondjam, hogy a 27-es lista kapcsán, hogy hozzám a következő tájékoztatás jutott el. Az előző alkalommal, amikor sajtótájékoztatót tartottunk, akkor az ATM automata körül valamilyen tumultus alakult ki, amelyről én nem tudtam, lévén nem voltam ott, ezért félek véleményezni sem tudok. A legtöbbitekkel a sajtóteremben voltam akkor. Ennek kapcsán a Ház tudtommal – tehát a saját információim ezek – megnézte, hogy kik azok, akik időben a tumultust követően léptek ki a házból, tehát az a 27 ember. Tehát itt nem egy kitiltási listáról volt szó az én értelmezésem szerint. D. AKKOR ITT SEM VOLTAM. Amikor én 8 óra 53 perc körül, vagy 9 óra után pár perccel megkaptam az információt azonnal telefonáltam, intézkedtem, mert láttam, hogy ezen a listán szerepel olyan ember, akik ott álltak mellettem a sajtóteremben, tehát nem is lehettek részesei semmilyen másfajta eseménynek. ELFOGADOD, HOGY EGY MOCSKOS HAZAÁRULÓ, BAJUSZKIRÁLY AZT MONDJA, HOGY TE MEG TE NEM JÖHETSZ, ÉS AKKOR NEM JÖHETSZ BE?! Nem fogadom el... DE AKKOR NE FOGADD EL... de akkor nem kapok belépőt. AKKOR NE FOGADD EL, AKKOR NE TARTSUK ITT. (Ekkor páran a Himnusz éneklésébe kezdenek.)” A képviselő pedig távozik.

27 perc 5 másodpercnél a panaszosok egyik csoportja a helyszínen akar maradni, míg a többiek az alternatív helyszínre kívánnak távozni. Az egyik csoport vezetője azt mondja, hogy „Számunkra egy alternatíva van itt maradni és megmutatni, hogy nekünk ehhez jogunk van. Ha nem tartotok velünk, akkor megtartjuk a kerekasztalt.” A képviselő ekkor megkérdezi a panaszostól, hogy „Te akkor nem akarsz meg tárgyalni a hogyan továbbot? Mert itt nem tudjuk”. A panaszos: „Mi meg tárgyaljuk azokkal, akik jönnek velünk, azokkal itt meg tárgyaljuk.” Majd egy másik panaszos is elkezd kiabálni, hogy „... felelősök vagytok abban, hogy mi fog következni, ezért maradunk.” Erre a képviselő: „Éppen mivel felelősök vagyunk az iránt, hogy mi fog történni ezért javasoltam azt, hogy ülünk le egy két órás megbeszélésre, ezért is hívtuk össze a mait. Ezért nem tüntetést szerveztünk ide mára, hanem egy kerekasztalhoz hívtunk ide benneteket. NEM IS ARRA JÖTTÜNK. Most is ugyanazt szeretném, hogy vonuljunk át arra a helyszínre, ahol nincs ilyen probléma és két órában tárgyaljunk meg. NEM FOGADJUK EL A HAZAÁRULÓKNAK AZ ULTIMÁTUMAIT. Jó. Így viszont akkor nem lesz... IDE HÍVUNK BENNETEKET KEREKASZTALRA. HA SZERETNÉL VELÜNK ITT KEREKASZTALOZNI, MI ITT MEGBESZÉLJÜK. L. Te egy intelligens ember vagy... KÖSZÖNÖM... Te nagyon jól tudod, hogy két órán keresztül nem fognak benneteket itt büntetlenül hagyni a Ház beléptetését akadályozva, tehát nagyon jól tudod, hogy nem lesz kerekasztal megtartva, ha itt maradtok. Az én javaslatom az, hogy a kerekasztalnál tárgyaljunk a szakmai kérdésekről. Ezt csak úgy lehet, hogy nem szakítja meg egy oszlatás közben. D. HA MINDIG ATTÓL F*SZUNK, HOGY OSZLATNAK, AKKOR SEMMI NEM FOG TÖRTÉNNI. Az én tiszteletteljes kérésem az, hogy döntsétek el, hogy megoldást szeretnétek, vagy pedig összeesapást a házzal... HOGY ITT KEREKASZTALOZZUNK MOST. D. IDEJÖTTÜNK A MI HÁZUNKBA, EZ A MI HÁZUNK, ITT TARTUNK KEREKASZTALT. Értem, de nem tudok nektek belépőt szerezni. AKKOR ITT TARTJUK MEG. Nem akarom hagyni, de szeretném elérni azt a megoldást... ELSÍPOLTÁK A 20 MILLIÓ, MILLIÁRD... IMF HITELT, MINDENT A NYAKUNKBA AKARJÁK VÁGNI, ELÉG VOLT... D. ELFOGADOD AMIT BAJUSZKIRÁLY... Nem fogadom el, de nincs belépési jogosultságotok, nem tudtok belépni. Itt leülünk, tökéletes nekünk. HA MINDIG ELFOGADJUK A HAZAÁRULÓ RENDSZERNEK A PARANCSAIT, AKKOR SOHA NEM FOGUNK ELŐRE JUTNI. 11 óra 15 perc van, negyed órája kellene az asztal mellett arról vitatkozni, hogy hogyan tovább, most hallgatnánk éppen V. I. expozéját, hol van V. I.? D. JOGTALANUL TILTOTTAK KI. V. I. SZERINTEM ELMENT. NE HAGYJUK MÁ', HOGY MEGALÁZZANAK. Mondtam, háromszor mondtam, DE MIIIIITTTT??? hogy nem hagyjuk... NEM IS VOLTAM ITT AZ ISTENIT... mondtam a kerekasztalt követően az első utam a Hivatal lenne... MÁR HÁNY KEREKASZTAL VOLT? Most Önök egy kerekasztalra tetszettek jönni, nem egy tüntetésre. EGY OLYAN KEREKASZTALRA, HOGY MI TUDJUK, HOGY MIT FOGUNK CSINÁLNI. HOGY KIVÁNCSIÁK VOLTUNK, HOGY TI A [...], MEG A MÁSIKOSOK MELLÉNK ÁLLNAK-E VÉGRE, MERT EDDIG CSAK A NAGY DUMA VOLT. ITT SEGÍTÜNK, IDE MEGYÜNK, ODA MEGYÜNK, DE EDDIG SEMMI NEM VOLT. D. TISZTELLEK, BECSÜLLEK, AHOGY FELSZÓLALSZ A TV-BEN, IGEN JÓ VAGY. TISZTELETEM, BECSÜLÖM, DE MÉG EMBEREKET NEM, MI MEGOLDJUK, HA MI TÜNTETNI AKARUNK, AKKOR MI MEGOLDJUK, HIDD EL ÉS HÉTFŐN MEGOLDJUK, DE AKKOR NAGYON SOK EMBERNEK KELLEMETLENSÉGE VAN...

30 perc 31 másodpercnél folytatja a sorokat egy másik panaszos: „De most jöttünk balhézni. Egy meghívást kaptunk egy konferenciára. Tisztességes, hogy idejöttünk, hogy részt vegyünk, hiszen ha azt mondják, hogy én át vagyok húzva pirossal?! A jó édesanyját húzza át bárki is pirossal, ha áthúzott, akkor mondja meg, hogy milyen alapon. Kollektív bűnösség ma Magyarországon nem létezik. És, hogy ha valakit kitiltanak, akkor azt indokolt határozattal

kell kitiltani. Ez a fajta kitiltás a szólásszabadság, a demokrácia lábbal tiprása, az alapvető állampolgári jogoknak a legvégsőbb korlátozása. Ezt a fajta intézkedést a világon egyedül csak Észak-Korea hozhatja meg. Magyarország, a mai napon belépett Észak-Korea mögé a második diktatúra államába. És ez tény. Ezt kamerák rögzítették. Bárki ellen és bárkivel szemben kijelentem, hogy a demokrácia ajtóbecsapása volt a mai. A mai naptól ki lehet jelenteni tényszerűen, hogy Magyarországon életbe lépett a Rákosi-rendszer után a második diktatúra. Ez a pecsétje a mai napnak. Azzal, hogy semmifajta írásbeli indokolást nem adnak magyar állampolgároknak, akik itt élnek és adóznak és büntetlenek, hogy miért nem engedik be őket abba a házba, amit az ő pénzükből tartanak fent és az ő érdekükben eljáró képviselők dolgoznak benne. A képviselőket, a választók bármikor jogosultak felelősségre vonni. A képviselők a saját választópolgáraikat nem tilthatják ki abból az Irodaházból, ahol dolgoznak. De ha még ki is tiltják, indokolt határozattal kell ezt megtenni. Kollektív bűnösség elmúlt, nem létezik. Ezt legutóbb Sztálin és Hitler alkalmazta – meg Ceaușescu. O. V. kormánya a kollektív bűnösséget a mai napon bevezette Magyarországon. Fel magyarok, talpra és a demokráciát talpra kell állítani. Menjél P. Hallották, hogy akik kiállnak azért, hogy Magyarországon a demokrácia lángja ne hunyjon ki.”

A felvétel 33 perc 31 másodpercénél az egyik panaszos a következőképpen nyilatkozik: „Én azzal együtt, hogy vállalom az eljárást, vállalom azt, hogy adott esetben előállítanak, én itt maradok, hiszen nem jogszerű a kitiltásunk. Erre magyarázatot nem kaptunk. Én nekem jogom van itt állni.” 33 perc 52 másodpercénél ugyanez a panaszos hangosbemondón keresztül folytatja mondanivalóját: „Uraim, hamarosan oszlatás! Jöjjenek ki. Szóljanak a többieknek is! Ilyet még úgy sem láttak közelről. Amikor nagymamák és nagypapák kiállnak az igazságért és nem tűrik el, hogy k*csög főnökük bemondásra bárkit kitiltson innen. Jöjjenek nyugodtan. Szóljanak hátrébb is. Hamarosan oszlatás lesz. Megvédjük az útvonalunkat! Nagymamákat és nagypapákat fognak verni a rendőrök.” MIT AKARTOK MÉG ELVENNI TŐLÜNK?!”

A panaszosok végig különféle megjegyzéseket kiabálnak, eközben az Irodaház előcsarnokában egyhelyben állnak, egymásba karolva alkotnak élőláncot. A hangosbemondóba beszélő egyik panaszos a felvétel 34 perc 31 másodpercénél a következőket közli: „A rendőri intézkedéssel szemben, ha az jogszerűtlen jogunk van ellenállni.” Majd az „ellenállás” és „nincs megállás”, „rendszer váltás” szavakat skandálják.

34 perc 52 másodpercénél látható egy rendőrségi kisbusz az Irodaház előtti parkoló területen, valamint a rendőrök egy nagyobb csoportja, amint alakzatba rendeződve várnak az utasításra. Eközben a panaszosok még mindig bent állnak az Irodaházban, egymásba karolva, láncot alkotva és énekelnek. 35 perc 56 másodpercénél egy rendőr lép oda a hangosbemondót tartó panaszoshoz, de azt, hogy mit mond neki, sajnos a nagy hangzavartól nem lehet hallani, valamint a kamera csak a rendőr hátát veszi, így csak néhány kézmozdulat látszik. A panaszosok ezt követően is az Irodaházban állnak és kiabálnak, hogy „Elég volt!”, „Az anyádat is elvinnéd?”. Továbbra is egymásba vannak karolva és továbbra sem mutatnak semmiféle szándékot tekintetben, hogy el kívánnák hagyni az épületet. Később a Himnusz éneklésébe kezdenek.

Eközben 36 perc 26 másodpercénél kezdik meg folyamatosan a rendőri intézkedést, amely során két fő rendőr egyenként lép oda a panaszosokhoz, kommunikálnak velük. Az első panaszoshoz, akihez odaléptek szemmel láthatóan felháborodottan fogadja az intézkedés kezdeményezését, majd lassan kezd megenyhülni, de hirtelen 36 perc 48 másodpercénél elkezd

kiabálni, hogy „Ki akarnak vinni!”, majd önként két rendőr kíséretében kifárad az Irodaház előcsarnokából. Ezután a „Gyilkosok!” és „Anyádat is elvinnéd?” kiáltások hangzanak el. A rendőrök folyamatosan, panaszosról panaszosra haladva kezdik foganatosítani a rendőri intézkedéseket. A második panaszos, akihez odaléptek kiabál, többször elrántja a karját, olyan magatartást tanúsít, amelyből arra lehet következtetni, hogy nem kíván eleget tenni a rendőri kérésnek, majd amint 4 rendőr köré áll és testi kényszer alkalmazása nélkül kivezetik az épületből visszakiabál a panaszos, hogy „Hazaárulók!” és „Gyilkosok!”.

Azt a panaszost, aki a demonstrációban vezéralaknak minősül, hiszen ő buzdítja hangosbemondón keresztül a többieket a felvétel 37 perc 35 másodpercnél vonják rendőri intézkedés alá. A vele szemben intézkedő rendőr a következőket mondja a panaszosnak: „Felszólítom, hogy ...”, de közlését nem tudja befejezni, hiszen a panaszos társaival az „Igazságot akarunk!” mondat skandalásba kezd. Ezt követően két rendőr áll a panaszos elé, közölnek vele valamit, amit a panaszosok ordítószava miatt nem lehet hallani. Szemmel láthatóan a rendőrök ki szeretnék vezetni a panaszost, de az folyamatosan hátrál és egyre jobban kapaszkodik társaiba, valamint társainak a kézfogása is jól láthatóan szorosabb lesz a rendőri jelenlét hatására. A rendőrök ekkor megpróbálják a fogásokat szétbontani, amelyhez testi kényszert alkalmaznak. A panaszos megpróbálja magát többször kivonni az intézkedés alól, megpróbál hátrálni, leülni, majd végül két rendőr testi kényszer alkalmazásával kiviszi a panaszost az Irodaházból úgy, hogy egyikük a panaszost a jobb, a másikuk pedig a bal karjánál tartja. Jól látható, hogy a panaszos testsúlyának áthelyezésével, valamint lábainak levegőben tartásával megpróbálja megnehezíteni a rendőrök dolgát, hátha nem tudják kivinni, de ennek ellenére is kivitték az épületből. Eközben a panaszos végig beszélget a rendőrökkel, érdeklődik arról, hogy vannak a rendőrök. A rendőrök felszólítják, hogy igazolja magát, amelynek eleget tesz. Ennek kapcsán kifejezi, hogy a rendőröknek az a dolga, neki pedig ez, és megkérte őket, hogy a lányokkal finomabban bánjanak.

Ezután 39 perc 21 másodpercnél két rendőr egy újabb panaszost hoz ki testi kényszer segítségével, akit karjainál fogva hoznak ki. A panaszos a lábait nem teszi le a földre és végig kiabál, hogy „K*rrva anyátokat! Szégyelljék magukat!” Majd egy másik panaszos közbe kiabál, hogy „Hazaárulok! A házukat vigyék el. És miért a semmiért? Mindent elvinnének? Ezek a szemetek.”

A rendőrök folyamatosan kísérték ki a panaszosokat, akiket felszólítottak arra, hogy igazolják magukat, amelynek kivétel nélkül eleget tettek, elővették a személyi igazolványukat. 40 perc 31 másodpercnél az egyik panaszos miközben kísérik ki a rendőrök kommunikál a rendőrökkel: „...nem szégyellik magukat?”, amely kérdésre a rendőrök nemmel felelnek. Majd folytatja, hogy „Ez titeket nem zavar? Hazaárulók vagytok? Ez titeket nem zavar? Egy picit sem zavar titeket. Nem vagyok berúgva ember. Megyek. Nem vagyok rokkant. Intézkedés alatt nem csinálhat azt, amit akar, hiszen magának vannak jogai és be kell szabályokat betartani.”

41 perc 29 másodpercnél egy másik panaszost vezetnek ki testi kényszerrel, aki folyamatosan próbálja fékezni azt, hogy a rendőrök kivigyék, kezeit összekulcsolja. Ezt követően ismét egy panaszost vezetnek ki testi kényszerrel, aki végig kiabál, ellenkezik. A rendőrök ezt a panaszost felszólítják, hogy nyugodjon meg, de továbbra is csak kiabál és ellenkezik. Az Irodaházban hátramaradt panaszosok továbbra is kiabálnak. Őket a kívül lévő panaszosok buzdítják, egyszer a hangosbemondóba is beleszól az egyik panaszos, hogy „Nyomjad K.!”

Majd ez a panaszos hozzáteszi, hogy „Jogszerűtlen volt a rendőri intézkedés. Nem hallottuk a felszólítást.”

42 perc 29 másodpercnél egy következő panaszost hoznak ki az épületből testi kényszer alkalmazásával, aki folyamatosan ellenáll az intézkedés során. Megpróbálja a lábait beakasztani a lépcsőfokokba ezzel is elnehezítve azt, hogy a rendőrök kivigyék az épületből. Eközben buzdítják őt a társai, hogy továbbra is álljon ellen. Ezt követően pedig felkérték, hogy igazolja magát, amelynek eleget tesz. Ezután két idősebb panaszost vezetnek ki az Irodaházból, akiket óvatosan lesegítenek a lépcsőfokokon. Az egyik panaszos, aki hangosbemondón buzdítja társait azt mondja, hogy „Inkább lökjétek be őket a Dunába. Hogy nektek normális fizetéseket legyen. Mocskos hazaárulok. Elég volt nem adom a házamat.”

44 perc 30 másodpercnél az egyik panaszos kifejezi, hogy „Igen, közterületen vagyok. Közterületen tartózkodom. Ott vagyok, ahol akarok. Jogszerűen kijöttem.” 44 perc 50 másodpercnél egy másik panaszost vezetnek ki a rendőrök, aki nehezen tud lemenni a lépcsőkön, így segítséget nyújtottak neki a lemenetelben. Ezt a hangosbemondót tartó panaszos meg is jegyezte, hogy „I. nem ellenállt, hanem csupán lesegítették a rendőrök.” Majd: „Hé fiúk, megmentettétek a Kövér becsületét.” és a „Bankárokat majd mi visszük.” „Na mi lesz? Mit meséltek otthon srácok? A szemetet nem kellene bent hagyni. Takarítsatok ki nyugodtan.” „Akkor kész van mindenki?” „Most nem annyira szeretek a napon lenni, így bementem. Nem tudom, ki az, aki a napon akar sütkezéni. Menjünk vissza. Leszünk mi a hűvösben. Hellóka, ne bánts a magyar embert.”

A hangosbemondót használó panaszos a felvétel 46 perc 53 másodpercnél látható, amint a rendőr előtt áll és végig vigyorog rá, amellyel megpróbálja kibillenteni nyugalmi állapotából. „Na látjátok? Én azt látom, hogy a rendőrök itt legalább annyira fosnak, mint azok az emberek, akik nem tudják, hogy mivel fognak tüzelni ezen a télen. Lehet, hogy ti megkapjátok a 70 ezret, vagy nem tudom mennyit, ha csinálunk még hat tüntit, akkor még lesz kis túlóra pénz is, de van egy csomó ember, aki meg fog fagyni a lakásában az idén. Ha lesz lakása. Ha nem lesz, akkor a híd alatt. Azért, mert ezek a mocskok, akiket védetek, ezek ide juttatták az országot. Néhány kilométerrel arrébb ugyanígy sóhajtozik egy rendőr, mint itt Ön, de nem azért, mert cseszteti egy ellenálló, hanem mert nem tudja, hogy költse el a pénzét, mert normálisan megfizetik. Ti meg itt sz*rért, h*gyért védetek itt ezeket a mocskokat. Kihoztatok öregasszonyokat, birkóztatok fiúkkal, sz*rért, h*gyért. A gyereket nem tudnád eltartani ebből a fizetésből. Akkor én hátat is fordítok Neked B. Z. P. Ez a lökdösődésért volt. Engem ne lökdössön senki, amikor a hazáért állok ki. Vívjuk meg rendesen a csatát, aztán kész. Nő, tehát akkor büszke vagyok mindenkire. Megmutattuk azt, hogy egy mocskos, hazaáruló bajuszkirály az nekünk nem hozhat. Megyünk hozzá, úgyhogy nem tudom, hogy van-e itt valaki, aki tud Kövérnek üzeni. Két hét múlva lesz? Nem is tudom a lakásához megyünk. Jó fiúk! Nagy buli lesz, tehát érdemes kijönni. Szigetszentmiklós. Dupla túlóra pénz, mert vidék. Ny. utca. Nem éhezünk, majd meglátjuk, hogy mi fog történni. Na, a másik az, hogy még mindig nincs papírunk róla, hogy a rendőrség miért intézkedett. Úgyhogy egyelőre mi egy meghívásra érkezünk, papír nincs róla, úgyhogy remélem, hogy mindenki azt írta alá, hogy nem ismeri el a szabálysértést, erről beszélünk. Ha meg nem írta alá, az még jobb. Nem ismerjük el, mert hát nem volt jogszerű a rendőri intézkedés, egyáltalán. Azon kívül én például felszólítást sem hallottam. Valakik ott üvöltöztek, nem tudom miért. A rendőröket kérd meg, hogy menjenek arrébb, én nem tudok. Én úgy gondoltam, hogy én nem megyek át olyan emberekkel kerekasztalozni, akik az igazságért nem hajlandók kiállni. Nem tudom, hogy ki az, aki úgy gondolja, hogy elmegy, de az menjen nyugodtan, én nem akarok

f*szságokról beszélni és hogy hogy fosztottak ki, cselekedni. Innentől kezdve csak az aktív ellenállásban veszek részt. Nincs szükség erre, hogy itt valaki... szerintem lehet, hogy a héten, de a jövő héten néhányszor...én azt gondolom, hogy itt végeztünk ennél a mocskos háznál. Majd bíróságon meglátjuk, hogy mi történik. Mindannyiunk ellen eljárás fog indulni, ha akarják, ha nem, akkor nem fog. De együtt fogunk fellépni ez ellen. Megtaláljuk azokat a jogászokat, akik ezt jól megválaszolják, mi pedig szépen megyünk és csináljuk tovább az ellenállást. Ha valaki szeretne a megafonba mondani valamit, akkor nyugodtan. Ha nem, akkor szerintem menjünk oda az autóhoz és aztán folytassuk... MERT LEJÁR A PARKOLÓ... így van. Uraim! Köszönjük, máskor jól gondolják meg, hogy kit védenek.”

A felvétel 51 perc 10 másodpercénél egy másik panaszos veszi át a megafont és a következőket mondja: „Magyarok! Nincs mit veszünk, ne féljete az utcára menni a kerekasztallal, a beszélgetésekkel, semmire nem megyünk. Nincs mit veszíteni, viszik az otthonunkat, akkor nincs tovább.”

6) Az intézkedésről a rendőrök is készítettek felvételeket, amelyeket a Testület rendelkezésére bocsátottak.

6/a) Az első felvétel (25 perc 17 másodperc) első mozzanata az, amikor az egyik panaszos kiabál a rendőröknek, hogy „Nem megyek sehova! Sehova nem megyek! Nem, nem megyek! Nézzé, nem megyek! Sehova! Nem! Ne cibáljon engem! Milyen jogon nyúl hozzám? Nem megyek sehova, érti? Nem megyek!” Ekkor fogta meg a két rendőr a panaszost, egyikük a bal karját, a másikuk a jobb karját és megpróbálták kivinni az épületből. A panaszos folyamatosan megpróbál ellenállni és verbálisan is hangot adnak, hogy ő nem akar kimenni az épületből. Végül a rendőrök testi kényszer segítségével ki tudták vinni a panaszost.

Ezt követően, a felvétel 52. másodpercénél egy másik panaszoshoz léptek oda, aki végig ingatja a fejét és beszél a rendőrökkel. A hatalmas hangzavar miatt nem lehet hallani azt, hogy a rendőr és a panaszos mit mond egymásnak. Annyi vehető ki az esetből, hogy a rendőr valamit kérdez a panaszostól, amelyre a panaszos annyit válaszol, hogy „Nem!”. Ismét, vélhetően ugyanazt a kérdést teszik fel a panaszosnak, aki azt mondja, hogy „Nem! Nem megyek!” és közben ingatja a fejét. Ezt követően annyit mond, hogy „Ez jogtalan és igazságtalan, amit itt művelnek!”. Majd ezt követően az egyik rendőr a panaszos jobb karját megfogva kivezeti az épületből, míg a másik rendőr a panaszos bal oldalán haladva végig beszél a panaszossal.

Ezt követően (1 perc 23 másodperc) egy hangosbemondót tartó panaszoshoz lép oda két rendőr. Az ordításokra, skandalásokra tekintettel teljes terjedelmében nem lehet érteni azt, amit a rendőr és a panaszos beszélget, csak szófoszlányokat lehet érteni. Az első érdemi információ, amit a rendőr közöl a panaszossal, hogy szabálysértést követ el és erre tekintettel megkérte a panaszost, hogy hagyja el az épületet. Erre a panaszos annyit mond, hogy nem fogja elhagyni az épületet. Ekkor visszakérdez a panaszos, hogy mi lesz akkor, hogy ha nem hagyja el az épületet. Mire a rendőr azt feleli, hogy akkor magatartásával szabálysértést valósít meg. Tekintettel a hangzavarra a rendőr és a panaszos végig úgy beszélnek, hogy egymás fülébe mondják közvetlenül az információkat. A közlésre tekintettel a panaszos bólint egyet, mintegy azt jelezve, hogy megértette a rendőr által közölteket. Erre tekintettel a

rendőrök ismét felszólítják a panaszost, hogy hagyja el az épületet, amely tekintetében a panaszos úgy nyilatkozik, hogy igen hajlandó elhagyni az épületet. Ekkor kezébe fogja a hangosbemondóját, abba végig kiabál miközben elhagyja az épületet. A két rendőr csak a panaszos mellett halad, nem alkalmaznak testi kényszert a panaszossal szemben, csupán kikísérik.

A következő rendőri intézkedés, a következő panaszossal szemben 2 perc 3 másodperckor kezdődik. A rendőr tisztelegve, köszönve lép oda a panaszoshoz. Amire a panaszos elkezd kiabálni, hogy „Rendőrség, itt a rendőrség!” A két rendőr felszólítja a panaszost, hogy hagyja el a helyszínt, amire a panaszos elmondta, hogy nem megy sehova, hiszen nem volt felszólítás. A rendőrök erre azt a tájékoztatást adják a panaszosnak, hogy kb. 5 perccel ezelőtt volt rendőri felszólítás. Erre a panaszos azt mondja, hogy nem hallotta a rendőri felszólítást. Aki a felszólítást intézte a panaszosokhoz ekkor közbe szól, hogy „Én szólítottam fel arra, hogy hagyja el az épületet.” A panaszos erre: „Mikor? Én nem hallottam.” Ekkor ismét felszólítja őt a rendőr, hogy „Legyen szíves a kollégákkal kifáradni az épületből, jó?!”. Ekkor a panaszos két rendőr kíséretében úgy döntött, hogy mégis elhagyja az épületet, így kifáradt a két rendőr kíséretében az Irodaházból.

3 perc 2 másodpercnél ismét odalép az egyik rendőr a következő panaszoshoz, akinek köszön, tiszteleg. Ezt követően: „Felszólítom, hogy hagyja el az épületet, hiszen az itt létevel jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést követi el. Hajlandó kifáradni?” A panaszos erre: „Hányszor kell fölészólítani?” A rendőr erre azt mondja, hogy „Egyszer szólíthatom föl.” A panaszos ekkor azt mondja, hogy „... háromszor... nem hallottam, most hallom először...” Egy másik panaszos társa tájékoztatja a panaszost, hogy ez a második, és hogy ha most nem megy ki, akkor a harmadik felszólítás lesz. A panaszos ekkor visszakérdez, „... hogy nem a második volt?”. A panaszossal szemben intézkedő rendőr ismételen felszólítja a panaszost, hogy hagyja el az épületet és „... hajlandó kifáradni?” kérdéssel zárja a mondanóját. A panaszos ekkor azt kérdezi társától, hogy „Akkor jól számolom? Kettő vagy három?” A rendőr nyilatkoztatja a panaszost, hogy van-e sérülése, amelyet félreért, és azt válaszolja, hogy számtalan sérülése van. A rendőr ekkor pontosítja, hogy itt az intézkedés során lett-e sérülése, amire azt mondja, hogy nem. A panaszos ezt követően úgy nyilatkozik, hogy kimegy önként és hozzáteszi, hogy „Ha két ilyen csinos fiú kísér ki, akkor hajaj.” A panaszost ezután testi kényszer segítségével kikísérik az épületből.

A többi panaszos továbbra is az épületben áll, egymásba karolva kiabálnak, és különféle mondatokat ismétlődésszerűen skandálnak. Ekkor 4 perc 13 másodpercnél a sor bal szélén álló panaszoshoz lép oda két rendőr. Tekintettel arra, hogy a többi panaszos üvöltve éneklie a magyar Himnuszt, semmit nem lehet tisztán kivenni abból, amit a rendőr a panaszosnak mond és azt, amit a panaszos a rendőri közlésre válaszol. Annyi érthető, hogy „Megyek.” Majd a rendőr a Himnuszt lehangosabban éneklő panaszoshoz lép oda, aki a rendőri jelenlét és közlések hatására sem hagyja abba az éneklést. 4 perc 44 másodpercnél a rendőr megpróbálja ezt a panaszost a többi társának fogásából kiszabadítani annak érdekében, hogy kivigyék az épületből. Végül a rendőrnek sikerült a fogásból kiszabadítani a panaszos kezét és a két rendőr egyszerre a két, egymásba karoló panaszost kiviszi az épületből testi kényszer alkalmazásával. Eközben a két panaszos végig kiabál, aktív ellenállást tanúsít, hiszen végig megpróbálják fékezni a rendőrök munkáját. Ekkor további két fő rendőr hátulról tolni kezdi a panaszosokat, másik két rendőr pedig szabad utat biztosított nekik.

A hátramaradt 6 fő panaszos ekkor nemtetszésének ad hangot és arról konstatálnak, hogy vajon ki fizeti a rendőröket. Elmondják ordítva, hogy a rendőrök miért erősködnek velük, kitérik a kezüket, pedig gyúrni súlyokkal kellene. 6 perc 55 másodpercnél a lehangosabban kiabáló panaszoshoz lép oda két fő rendőr, akiket rögtön lekiabál a panaszos nem engedve őket szóhoz jutni. A hangoskodástól annyit lehet hallani, hogy „Fáradjon ki!”, amire a panaszos nem mondott semmit, hanem csípőre tette a kezeit és megmerevítette az egész testét ezzel pedig kifejezve azt, hogy nem kívánja elhagyni az épületet. Ekkor a két rendőr két oldalról fogta meg a panaszos kezeit és elkezdték kivezetni az épületből. A panaszos súlypontjának áthelyezésével próbálta megakadályozni azt, hogy kivigyék az épületből. Végül a rendőröknek sikerült őt kivezetni.

A hátramaradt 4 panaszos a „Hazaárulók!” kifejezést kezdte el skandálnia, mikor a felvétel 8. percénél két rendőr lép oda az egyik panaszoshoz. Tisztelgést, köszönést követően: „Hölgyem! Szabálysértést követ el azzal, hogy a rendőri intézkedésnek nem tesz eleget. Kérem, hogy fáradjon ki!” A panaszos továbbra is kiabál. A rendőrök megállapodnak abban, hogy a két idős korú panaszost ketten ki tudják vinni, több fő az intézkedéshez nem szükségeltetik. A rendőrök továbbra is kéri őket, hogy fáradjanak ki a „tessék jönni!” kéréssel. De a panaszosok egyike továbbra is kiabál, a másikuk pedig felháborodott, hogy miért akarják őt kivinni, mert teljesen jogszerűen tartózkodik a helyszínen. Végig próbálnak ellenállni annak érdekében, hogy ne hagyják ki őket az épületből. Ekkor a két rendőr a két panaszost két oldalról közrefogja és testi kényszer segítségével óvatosan megpróbálja kivezetni. Tekintettel a panaszosok idős korára, így két fő rendőr segít a panaszosok eltávolításában azzal, hogy hátulról próbálják meg visszatartani őket, hogy ne hagyják hátradőljenek, így az előre irányuló mozgást próbálják meg elősegíteni.

9 perc 6 másodpercnél az utolsó előtti panaszoshoz lép oda két fő rendőr. A panaszossal kommunikáló rendőr köszönést, tisztelgést követően bemutatkozik a panaszosnak. Tájékoztatja arról, hogy amennyiben nem tesz eleget a rendőri felszólításnak, akkor engedetlen magatartásával szabálysértést valósít meg, így erre tekintettel megkéri, hogy hagyja el az épületet. A rendőr visszakérdezett ekkor, hogy „Hajlandó elhagyni az épületet?” A rendőrök ekkor a másik panaszost is megkérdezik, hogy „Hajlandók együtt kimenni?”. Az egyik panaszos mondta ekkor, hogy „Őt kísérni kell a lába miatt.”. Ekkor az utolsó előtti panaszos önként, két rendőr kíséretében elhagyta a helyszínt. Az utolsó panaszos ezt követően mondta, hogy „Ne rángassatok!”. Ekkor két rendőr lépett oda a panaszoshoz és megkérdezték tőle, hogy önként hajlandó-e elhagyni az épületet, amelyre igennel válaszolt, majd óvatosan kísérették a panaszost, aki szemmel láthatóan nehezen tud menni, így támaszt nyújtva, a panaszost segítve kivitték az épületből.

Az utolsó panaszos eltávolításával az épület előtt tartózkodókat veszi fel a kamera. Egyes rendőrök még igazoltatják azon személyeket, akik bent tartózkodtak az Irodaházban, míg mások biztosítják a helyszínt. A többi panaszos, akivel szemben az intézkedés már befejezték, társaikat várják. A továbbiakban az Irodaház előtt történeteket részletesen az előző, 4) alpontban ismertette a Testület, így azt jelen pont alatt nem ismétli meg.

6/b) A második felvétel (24 perc 30 másodperc) azzal kezdődik, hogy az összes panaszos sorfalban áll, egymásba karolva és a magyar Himnuszt skandálják. 1 perc elteltével a sorfal legszélén álló személyhez lép oda a rendőr és többször (összesen háromszor) kéri meg arra, hogy hagyja el a helyszínt. Majd kivezették végül a panaszost az épületből. Ezt követően

mindegyik panaszoshoz egyenként lépnek oda a rendőrök és felszólítják őket arra, hogy hagyják el a helyszínt.

Tekintettel arra, hogy a felvétel átfedésben áll a jelen fejezet 4) alpontjában, valamint 5/a) alpontban részletesen ismertetettel, és új információt nem tartalmaz, így a Testület nem ismétli meg az ott közölteket.

6/c) A rendőrség által megküldött harmadik felvétel (33 perc 48 másodperc) másik kameraszögből tartalmazza az eddigiekben ismertetett felvételeken közölteket. Tekintettel arra, hogy a felvétel már ismertetett eseményeket tartalmaz és új, érdemi információt nem közöl, így a felvétel jelen pont alatt történő ismertetésétől a Testület eltekint az ismétlések elkerülése érdekében.

B.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Kerületi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Kerületi Rendőrkapitányság megbízott kapitányságvezetője 2015. január 26-án kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A rendőrkapitányságot a Tevékenységirányítási Központ 2014. november 14-én 9 óra 20 perckor értesítette, hogy az Országgyűlési Őrség jelezte számukra, hogy az Országgyűlési Irodaháznál demonstrálók gyülekeznek transzparenszekkel. A bejelentést követően a helyszínen H. S. r. zls., valamint H. L. Sz. r. ftórm. jelent meg a helyzet felmérése, információgyűjtés céljából. Az Irodaházban körülbelül 25 fős társaság volt jelen, akik – az Országgyűlési Őrség szolgálatparancsnoka D. P. r. ftzls. elmondása alapján – Z. K. D. képviselő 11 órakor tervezett kerekasztal megbeszélésére való meghívásra érkeztek.

Az Országház és az Országgyűlés Irodaháza, valamint az Országgyűlés hivatalának elhelyezésére szolgáló épületek területére történő belépés és az ott tartózkodás, valamint az Országgyűlési Őrség e feladatkörével összefüggő tevékenysége részletes szabályairól szóló 9/2013. számú házelnöki rendelkezés (továbbiakban: házelnöki rendelkezés) 5. § (1) bekezdése alapján a beléptetést, valamint ezzel összefüggésben a személyek és csomagok biztonságtechnikai ellenőrzését az Országgyűlési Őrség végzi.

D. P. r. ftzls. az Országgyűlési Őrség szolgálatparancsnoka elmondta továbbá, hogy a megjelentek közül többen nem léphetnek be az Irodaházba, mivel egy két hónappal ezelőtti kerekasztal megbeszélésen nem tudtak kulturáltan viselkedni és a rendzavarásuk miatt kitiltották őket az épületből. A kitiltás tényét a jelenlévőkkel a helyszínen közölték, azonban az erről szóló értesítések – a lakcím adatok hiánya miatt – nem kerültek kézbesítésre. A belépés tilalmára vonatkozó tájékoztatást követően a csoport tagjai elhatározták, hogy az előtérből nem távoznak mindaddig, amíg a kitiltásról nem kapnak határozatot. Az előtérben demonstráló jelleget mutattak, devizahittel kapcsolatos, valamint trágár, obszcén szövegeket skandáltak, amelyhez hangosbemondót is használtak, illetve „GYILKOSOK” feliratú papír repülőket dobáltak.

A rendőrkapitányság munkatársain kívül a helyszínre a Rendészeti Szervek Biztosítási Osztály, a Közlekedésrendészeti Főosztály beosztottjai és a R mobilcsoportja érkezett.

A csoport tagjait meghívó Z. K. D. megkérte a személyeket, hogy nyugodjanak meg, valamint hagyják el az épületet. Ezután P. I. r. szds. ügyeletes tiszt tájékoztatta a jelenlévőket, hogy a házelnöki rendelkezés 12. § (1) bekezdés f) pontja alapján tilos az Országgyűlés, az Országház, valamint az Irodaház rendjét bármilyen módon megzavarni. Az Országházban és az Irodaházban tiltott tevékenységek különösen a következők: hangoskodás, demonstráció tartása, vagy az Országgyűlés rendjét megzavaró más tevékenység.

Az Országgyűlési Őrség munkatársának felhívása, valamint a Biztosítási Osztály rendbiztosainak a békés távozásra történő felhívása ellenére a csoport nem hagyta abba a hangoskodó magatartást és nem távozott az épületből.

A házelnöki rendelkezés 12. § (4) bekezdése alapján az Országgyűlés, az Országház, valamint az Irodaház rendjét és tekintélyét megsértő személyt (...) az Országgyűlési Őrség (...) az Országházból, az Irodaházból kikíséri.

Tekintettel a nagyszámú csoportra az Országgyűlési Őrséget a R állományából 37 rendőr erősítette. A biztosítás parancsnoka B. I. r. alezredes, a Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály vezetője volt.

A 20 főre lecsökkent csoport tagjait 11 óra 48 perckor B. I. r. alezredes felszólította, hogy távozzanak az épületből, amennyiben pedig ezt nem teszik meg tájékoztatta a jelenlévőket, hogy a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdése alapján, aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el. Továbbá tájékoztatta a jelenlévőket, hogy szabálysértés elkövetése miatt az épületből kivezetésre kerülnek, valamint szabálysértési feljelentés készül ellenük.

A felszólítás ellenére nem hagyták abba a csoport tagjai a tevékenységüket, így a R általi kivezetésük, majd azt követően igazoltatásuk megkezdésre került.

A kivezetést követően az Irodaház épülete előtt pár percre még demonstrált a csoport, majd a J. M. téren található nyitott parkolóban tartott sajtótájékoztatót követően 13 óra 30 perckor több irányba elvonultak.

A rendőri jelentésből megállapítható, hogy a kivezetett személyek az összességében vett rendőri intézkedést panaszolták, azonban a kivezetésükkel kapcsolatosan foganatosított rendőri intézkedéssel szemben panasszal nem éltek, sérülésük nem keletkezett.

Az intézkedés alá vont személyekkel szemben a szabálysértési eljárást a Kerületi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztály folytatja le.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a Kerületi Rendőrkapitányság beosztottjai jogszerűen – tehát kellő joggal – és szakszerűen jártak el.

2) B. I. r. alezredes a Kereületi Rendőrkapitányság rendészeti osztályvezetője, megbízott kapitányságvezető-helyettese 2014. október 14-én készítette el jelentését.

A fenti napon 9 óra 20 perckor a Tevékenységirányítási Központ tájékoztatta a szolgálatirányító parancsnokot, hogy az Országgyűlési Őrség jelezte feljüket, hogy a Képviselői Irodaháznál demonstrálók gyülekeznek transzparenszekkel.

Tekintettel arra, hogy főkapitányi értekezleten vett részt a B. I. r. alezredes, utasította H. S. r. zls-t (körzeti megbízott) és H. L. Sz. r. ftörm-t (szolgálatirányító parancsnokot), hogy jelenjenek meg a helyszínen, realizálják a körülményeket, informálódjanak, és kezdjék meg az elsődleges biztosítási feladatokat, amennyiben szükséges.

9 óra 55 perckor a helyszínre érkezést követően H. S. r. zls. folyamatos kapcsolatot tartott fent B. I. r. alezreddel, valamint B. Á. r. őrgy-gyal a Biztosítási Osztály vezetőjével.

Tájékoztatta az alezredes urat, hogy egy kb. 25 fős csoport jelent meg a Képviselői Irodaház melletti nyilvános parkolóban, akiknek szervezőjük nem volt, de felismerni vélt több, a volt Koppány Csoporthoz kapcsolható személyt is (P. L., B. I.). A csoport tagjai a Haza nem eladó mozgalom tagjai voltak.

Az Országgyűlési Őrség szolgálatparancsnoka D. P. r. ftzls. elmondta, hogy a csoportot Z. K. D. képviselő hívta meg egy 11 órakor tervezett kerekasztal megbeszélésre, amelynek témája a devizahiteles mentőcsomag volt.

10 óra 5 perckor a gyülekező csoport a sajtó jelenlétében jelent meg a Képviselői Irodaház nyitott előtérben, a beléptetéshez történő regisztrációra.

D. r. ftzls. közölte, hogy a megjelentek nagy része nem léphet be az Irodaházba, mivel egy kb. 2 hónapja megtartott kerekasztal fórumon nem tudtak kulturáltan viselkedni és a rendezavarásuk miatt kitiltották őket az épületből. A csoport miután megtudta, hogy nem léphet be közülük csak pár fő, egységesen azon álláspontra jutottak, hogy senki sem megy be a fórumra, viszont az előtérből sem távoznak mindaddig, ameddig nem kapnak egy határozatot a kitiltás okáról. A 25 fő az előtérben demonstráló jelleget öltő magatartásba ment át és folyamatosan a devizahittel kapcsolatos szövegeket skandált, amelyhez hangosbemondót is használtak.

H. S. r. zls. tájékoztatta az Országgyűlési Őrséget, hogy amennyiben nem tudják már kezelni helyzetet és rendőri intézkedésre lenne szükség, jelentsék a részére.

10 óra 22 perckor érkezett a helyszínre MVP két fővel, továbbá két fő rendbiztos, valamint egy mobilcsoport. Ekkor a csoport tagjai papírrepülőket dobáltak a zárt előtérben, amelyeken nyomtatottan a „GYILKOSOK” szó szerepelt. A történetek alatt az Irodaház ki-és beléptetése akadálytalanul működött. 10 óra 48 perckor a helyszínre érkezett T. B. r. őrgy. és S. Sz. r. fhdgy. a KVFO-ról, akiknek H. S. r. zls. jelentette a történeteket, majd a biztosítást részükre átadta.

Z. K. D. képviselő folyamatosan próbálta megbeszélni a megjelentekkel, hogy nyugodjanak meg, és távozzanak az épületből, de ez nem járt sikerrel. 10 óra 57 perckor P. I. r. szds. ügyeletes tiszt tájékoztatta a személyeket, hogy a házelnöki rendelkezés értelmében: „Tilos a hangoskodás, demonstráció tartás.” Azonban a csoport tagjai a tájékoztatást nem vették tudomásul.

11 óra 14 perckor B. I. r. alezredes megérkezett a helyszínre és tájékozódott a történetekről. 11 óra 23 perckor megjelent a R részéről B. J. r. ezredes újabb mobilcsoportokkal, amellyel összességében 2 + 35 fő R létszám állt a rendelkezésére. Tekintettel arra, hogy a rendbiztosok azon irányú egyeztetése, hogy az összegyűlt távozzanak békésen az épületből nem járt eredménnyel, B. I. r. alezredes felkészült a kivezetésük végrehajtására. B. E. az Országház gazdasági és működtetési osztály főigazgató-helyettese elmondta, hogy az összegyűlt amennyiben lakcímmel regisztráltak volna be előzetesen a Képviselői Irodaházba, akkor levélben értesítették volna őket arról, hogy nem léphetnek be az épületbe, de csak név és személyi igazolvány szám állt a rendelkezésükre.

Időközben B. I. r. alezredes egyeztetett a Biztosítási Osztály vezetőjével, aki tájékoztatta, hogy a történetek nem tartoznak a gyülekezési törvény hatálya alá.

Részletes eligazítást követően a mobilcsoportokat felsorakoztatta a bejárat előtt és 11 óra 48 perckor a demonstrálókat felszólította, hogy távozzanak az épületből, mivel a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdése értelmében, ha ezt nem teszik meg akkor a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés miatt kivezetik őket, valamint szabálysértési feljelentést is tesznek velük szemben.

A felszólítás során a csoport, amelynek létszáma időközben 20 főre csökkent folyamatosan ordítózott, valamint a hangos beszélőbe kiabált, hogy ezzel is zavarja a rendőri felszólítás, valamint, hogy azt tudják mondani, hogy nem hallották annak szövegét.

11 óra 49 perckor a R megkezdte a 20 fő kivezetését, majd pedig az igazoltatását, amelyet folyamatos mozgó képfelvétel mellett hajtottak végre (R, MVP). Az intézkedés alá vont személyekkel közölték, hogy ellenük szabálysértési feljelentést fognak tenni.

Az épületben a demonstrálók többször is alábbiakat skandálták: „Rendszer csicskái!”, „Anyádat is elvinnéd?”, „Gyilkosok!”, „Csicskák!”, „A magyar rendőr velünk van.”, „Csányi csicskái”.

A kivezetéseket követően pár percig az épület előtt demonstrált a csoport, ahol egyfajta médiaérdeklődést provokálva „farkasszemet” néztek a bejárat előtt sorfalat álló rendőrökkel. Ezt követően átvonultak a J. M. téri nyitott parkolóhoz, ahonnan egy rövid sajtótájékoztatót követően 13 óra 30 perckor több irányba elvonultak.

A kivezetett személyek az összességében vett rendőri intézkedést panaszolták, azonban a személyenként történő kivezetésükkel kapcsolatosan fogatosított rendőri intézkedéssel szemben panasszal nem éltek, sérülésük nem keletkezett.

Az intézkedés alá vont személyekkel szemben a szabálysértési eljárást a Kerületi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya folytatja le.

B. I. r. alezredes helyszínen tartózkodása alatt a kapcsolattartás a Tevékenységirányítási Központtal folyamatos volt. A tett intézkedéseket jelentette B. G. r. dandártábornoknak, valamint Dr. S. I. r. ezredesnek.

3) A rendőrség 4 darab DVD lemezt juttatott el a Testülethez.

3/a) Az első DVD lemezen összesen egy 22 perc hosszú felvétel látható. A felvétel az eddig ismertett videofelvételektől eltérő kép- és hanganyagot nem tartalmaz.

Azonban eddig eltérő szögből dokumentálták azt, hogy B. I. r. alezredes kiállt a panaszosok sorfala elé és valamilyen tartalmú közlést intézett hozzájuk, összesen 25 másodpercben. Azonban a panaszosok, amint megjelent előttük a rendőr egyre hangosabban kezdtek el kiabálni, végig ordítottak, nem figyeltek a rendőrré, aki vélhetően egyre vehemesebb tónusban közölte az információkat, hiszen eközben erőteljesen elkezdett gesztikulálni, majd amikor abbahagyta a mondandóját, akkor a többi rendőrhöz fordult és mutogatott a panaszosok felé.

Vélhetően ez lehetett az első, a panaszosok magatartásának abbahagyására irányuló felszólítás, amelyet a panaszosok – állításuk szerint - nem hallottak.

3/b) A második DVD lemezen két felvétel található. Az első 22 perc 4 másodperc hosszúságú felvételen Z. K. D. képviselő látható, aki megpróbálja a panaszosok csoportját lehiggasztani, valamint alternatív megoldást kínál nekik. Tekintettel arra, hogy a felvételt a Testület az előző alfejezet 4) pontjában már ismertette, így jelen pont alatt nem ismétli meg az ott közölteket.

A második felvétel (22 perc 1 másodperc hosszúságú) ott folytatódik, ahol az előző befejeződött, majd azzal záródik, hogy a panaszosok kifejezik, hogy nem kívánják elhagyni a helyszínt, így sorfalba állnak. Van, amelyikük valamilyen transzparenst is akaszt a nyakába és így várják a helyszínre kikerülő rendőröket. Tekintettel arra, hogy a felvétel részleteit a Testület már ismertette, így jelen pont alatt nem fogja megismételni az előző alfejezet 4) alpontjában ismertetteket.

3/c) A harmadik DVD lemezen két felvétel található. Az első felvétel (18 perc 43 másodperc hosszúságú) tartalmazza az előtérben tartózkodó panaszosok által kifejtett, demonstráló jellegű cselekményeket, amelyeket a Testület az előző alfejezet 4) alpontjában már részletesen kifejtett.

A második felvétel (21 perc 56 másodperc) a demonstráló jellegű cselekményeket szemlélteti, valamint időközben megjelent Z. K. D. képviselő, aki megpróbált beszélni a panaszosokkal, akik nehezen hagyták őt szóhoz jutni, de végül sikerült szót érteni velük. A felvétel végéig a képviselő beszédét és a panaszosok kommentjeit hallhatjuk. A részleteket a Testület a fentebb már többször idézett számú alfejezetben ismertette.

3/d) A negyedik DVD lemez szintén két felvételt tartalmaz. Az első felvétel (1 óra 8 perc 21 másodperc) az Irodaház saját kamerarendszerének a felvételét tartalmazza, amely a Főbejáraton ki- és belépő személyeket rögzítette. A felvételen egyik-másik panaszos egyedül, vagy többed magával jelenik meg amint épp bemegy az Irodaházba, vagy onnan kijön, vagy az Irodaház előtt dohányoznak. Egyéb érdemi cselekményt a felvételek nem tartalmaznak.

A második felvétel (1 óra 6 perc) ott folytatódik, ahol az előző megszakadt. A panaszosok egy csoportja az Irodaház előtt dohányzik. A panaszosok kisebb-nagyobb csoportjai felváltva mennek be és jönnek ki az Irodaházból beszélgetni. A felvétel 23 perc 57 másodpercénél Z. K. D. képviselő jön ki három személy társaságában. 24 perc 42 másodpercénél a képviselő két R állományba tartozó rendőrhöz lép oda, aki a 25 perc 45 másodpercénél távozik a kamera felvevő szögéből.

Az első panaszost a felvétel 29 perc 54 másodpercénél viszik ki az Irodaházból, aki az épület előtt sem hagyja abba annak kifejezését, hogy mennyire nem ért egyet a rendőri intézkedéssel. A panaszost a két rendőr lekísérte a lépcsőkön, majd igazoltatás alá vonta, amelynek a panaszos önként eleget tett. A panaszossal szemben testi kényszert nem alkalmaztak a rendőrök.

Az első panaszost követően folyamatosan, szinte percenként hozták ki az embereket a rendőrök és vonták igazoltatás alá.

Tekintettel arra, hogy a Testület a panaszosok kivezetését az Irodaházból részletesen ismertette, így jelen pont alatt nem akarja az ott közölteket megismételni, ezért eltekint jelen képfelvételek részletes ismertetésétől.

A felvétel azzal zárul, hogy a panaszosok elhagyják a helyszínt és az Irodaház melletti nyilvános parkolóban gyülekeznek és konzultálnak.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A panaszosok sérelmezték, hogy a rendezvényre, amelyre meghívták őket pár tagjuk rendelkezett érvényes belépővel, míg egyesek nem. Ennek, mint később megtudták az volt az oka, hogy valamilyen, általuk nem ismert okra tekintettel kitiltották őket. A rendőrök álláspontjuk szerint jogtalanul léptek fel velük szemben és vonták őket egyenként intézkedés alá, amelynek keretén belül testi kényszer alkalmazásával kivitték őket az épületből, majd igazoltatták őket.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta meg, hogy vajon kiterjed-e a panaszbeadvány valamennyi részére a hatásköre.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti rendelkezésből kitűnik, hogy a Testület az eljárása során a rendőrség által, az Rtv. alapján foganatosított cselekményeket vizsgálhatja meg. Olyan cselekményeket, amelyeket nem a rendőrség hajtott végre, vagy a rendőrség foganatosított, de más jogszabály alapján nem vizsgálhatja meg a Testület. Így erre tekintettel a Testületnek nem állt módjában azt megvizsgálni, hogy az Irodaházba milyen okkal nem engedték be a panaszosokat, annak ellenére, hogy rendelkeztek a fentebbi napra szóló érvényes belépési engedéllyel.

A panaszosok belépésre vonatkozó jogosultságát a Testület hatáskörének hiányára tekintettel nem vizsgálhatta.

Azonban a Testület vizsgálhatta azt, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában foganatosítottak-e intézkedést a panaszosokkal szemben; valamint eljárásának tárgyává tette a panaszosok igazoltatását és a velük szemben kifejtett testi kényszert, valamint a félelemkeltő rendőri intézkedés jellegét.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosok Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, és az abból levezethető testi integritáshoz való alapvető jogát, a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta meg, hogy a panaszosokat vajon kellő jogalap birtokában vonták-e rendőri intézkedés alá.

A panaszosok beadványukban előadták, hogy egy [...] rendezvényre, nevezetesen egy devizahitelesekkel érintő kerekasztal-beszélgetésre kaptak meghívást 2014. november 14-én a Képviselői Irodaházba. Amikor be akartak menni az épületbe a beléptetési rendszer nem engedte be őket, tekintettel arra, hogy valamely, korábbi jogsértés következtében ki lettek tiltva. A panaszosok nem tudják a kitiltásuk okát. Álláspontjuk szerint a kitiltásról részletes indokolással ellátott bírósági határozatot kellett volna kapniuk, nem értik, hogy mi lehetett ennek az oka. Őket meghívták, részt akartak venni a rendezvényen, de ennek ellenére

rendőrök jelentek meg, akik mindenféle felszólítás nélkül, testi kényszer alkalmazásával eltávolították őket az Irodaházból, amely előtt igazoltatták őket és szabálysértési feljelentést tettek velük szemben.

A rendőrség tájékoztatása szerint a helyszínen intézkedő rendőrök 2014. november 14-én 11 óra 30 perckor jelentek meg az Irodaháznál, mivel arról érkezett bejelentés, hogy az Irodaház épületében rendbontó személyek vannak jelen és az épületből a rendbontó személyeket az Országgyűlési Őrség emberei nem tudják eltávolítani. A helyszínre bevetési csoporttal érkeztek meg a rendőrök, akiket K. Cs. r. fhdgy. utasított, hogy az épületben jelen lévő rendbontó, rendzavaró magatartást tanúsító személyeket az Irodaház belső rendjének helyreállítása miatt ki kell vezetni, velük szemben a szükséges rendőri intézkedést meg kell tenni, amennyiben az elsődleges rendőri felszólítás ellenére az épület területét nem hagyják el. B. I. r. alezredes 11 óra 48 perckor kollektíve felszólította az Irodaház előcsarnokában várakozó és hangos magatartással jelen lévő személyeket a helyszín elhagyására, egyben kijelentette, hogy a felszólítás ellenére továbbra is helyszínen tartózkodó személyekkel szemben rendőri intézkedés kerül foganatosításra és a rendőri intézkedéssel szemben engedetlen magatartást tanúsító személyekkel szemben szabálysértési feljelentést tettek. Az elsődleges felszólítást követően két fő rendőr egyesével ment oda a panaszosokhoz és felszólította őket arra, hogy önként hagyják el az épületet, mivel magatartásuk szabálysértést valósít meg, hiszen az elsődleges rendőri felszólítást figyelmen kívül hagyták, így azzal, hogy tovább demonstrálnak és nem hagyják el a helyszínt a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésbe ütköző jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést valósítják meg.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Ezt a rendelkezést egészíti ki a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése, amely szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e jogellenes cselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e a terhére rótt jogellenes cselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés

alapként jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A rendőrség az Irodaházba való kivonulásának előzményeként és alapjaként azt jelölte meg, hogy a fentebbi napon az Országgyűlési Őrség segítségkérő hívására jelentek meg, hiszen a bejelentésben előadták, hogy az Irodaház előterében rendbontó személyek vannak jelen, akiket az Őrség nem tud eltávolítani, így azok eltávolításához a rendőrségtől kértek segítséget.

A Testület rendelkezésére bocsájtott felvételekből megállapítható, hogy a panaszok csoportja a rendőrség megjelenését megelőzően, miután tudomásukra jutott, hogy közülük egyesek kaptak belépési engedélyt, míg mások nem teljesen felháborodott és egyöntetűen úgy határoztak, hogy ha együtt nem tudnak bemenni, akkor egyikük sem fog bemenni. Egyesek úgy határoztak, hogy elhagyják a helyszínt, míg kb. 20-25 fő a helyszínen tartózkodott. A feszültségek, a felháborodás foka szinte percről percre nőtt, aminek kezdetben 1-2 fő adott hangot, majd a hangerő egyre fokozódott. Előkerült egy magnetofon, amellyel az egyik panaszos buzdította társait, hogy álljanak ellen, valamint különféle obszcén kifejezéseket, a kormányzatot, a Házelnököt szidalmazó kifejezéseket használtak. A kiabálások, ordítózások, különféle rigmusok skandalásai, éneklések állandó tényezőkké váltak, amellyel még a rendőrök kiérkezésekor sem hagytak fel. Folyamatosan azt hangoztatták a panaszosok, hogy addig nem hagyják el a helyszínt, amíg be nem engedik őket és meg nem tudják azt, hogy mi volt az oka annak, hogy nem kaptak belépési jogosultságot. Amíg a helyszínen nem jelent meg egy képviselő (Z. K. D.), aki megpróbálta lecsillapítani a kedélyeket több kevesebb sikerrel addig a panaszosok leültek a földre, transzparensok kerültek elő. Szinte egy rögtönzött tüntetés alakult ki. A képviselő megjelenése csak fokozta a hangzavart, aki több perc eltelté után tudott elmondani egy mondatot. Amit mondott, az pedig még inkább felkavarta a panaszosokat. Az alternatíva, nevezetesen a kerekasztal másik helyszínen történő megtartása – nem tetszett a panaszosok többségének, így úgy nyilatkoztak és közölték a képviselővel is, hogy nem kívánják elhagyni a helyszínt, itt maradnak. Miután elment a képviselő a panaszosok sorfalba tömörültek, összezártak, egymás kezébe karoltak és várták a rendőri intézkedést. A panaszosok közül egyikük kiemelkedett, így a vezéralak buzdította arra a többit, hogy várják meg a rendőrséget és álljanak ellen, hiszen változást csakis a tettekkel és nem szép szóval lehet elérni. Folyamatosan kiabáltak, énekeltek, amelyet a rendőrök kiérkezésekor sem hagytak abba.

Amikor a rendőrök megérkeztek a helyszínre, B. I. r. alezredes jelent meg a kamerafelvételen, amint a panaszosok elé áll és jól láthatóan elkezdett hozzájuk beszélni, de amint a panaszosok ezt tapasztalták fokozni kezdték a hangerejüket és egyáltalán nem figyeltek a rendőrré, így a felvételen a hatalmas hangzavarra tekintettel nem vehető ki semmi abból, amit az alezredes úr közölt. Annyi látható, hogy megpróbálta a panaszosok hangerejét túlordítani, mondandója nyomatékosítására erőteljesebben gesztikulál szinte percről percre, de még ennek ellenére sem tudta „túlordítani” a panaszosokat. Amikor befejezte a mondandóját, amely vélelmezhetően az első rendőri felszólítás volt, akkor egyesével kezdtek odalépni a rendőrök a panaszosokhoz. Először a sorfal szélén kezdeményeztek intézkedést, de minden egyes esetben felháborodottan vették tudomásul a panaszosok azt, hogy őket arra kötelezik, hogy hagyják el a helyszínt. Habár nem lehetett tisztán érteni az alezredes úr felszólítását szóról szóra, az egyes, panaszosokkal közöltek a felvételeken érteni lehetett. Ezen közlések során

tájékoztatták a panaszosokat arról, hogy jogellenes magatartást fejtenek ki, és felkérték a rendőrök őket arra, hogy hagyják el önként a helyszínt; amennyiben pedig nem hajlandók a rendőri felszólításnak eleget tenni, akkor szabálysértési feljelentéssel fognak velük szemben élni, hiszen magatartásuk alkalmas a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésbe ütköző szabálysértés megvalósítására. Az egyik panaszosnál – aki már az utolsó kivezetett személyek egyike volt – tisztán lehetett érteni, hogy amikor a rendőrök közölték a panaszossal azt, hogy nem tett eleget az első rendőri felszólításnak, akkor a panaszos kerek szemekkel, értetlen tekintettel kérdezett vissza a rendőrtől, hogy „... miért? Volt felszólítás? Én nem hallottam!”.

A házelnöki rendelkezés 12. § (1) bekezdése szerint tilos „... az Irodaház rendjét bármilyen módon megzavarni. Az Országházban és az Irodaházban tiltott tevékenységek különösen: f) hangoskodás, demonstráció tartása, vagy az Országgyűlés rendjét zavaró más tevékenység. Jelen szakasz (4) bekezdése szerint „... az Irodaház rendjét és tekintélyét megsértő személyt – amennyiben arra más jogszabály nem állapít meg rendelkezést, az országgyűlési képviselő és az európai parlament magyarországi képviselő kivételével – az Országgyűlési Őrség – az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (továbbiakban: Ogy. tv.) 54. § (5) bekezdés és a 135. § (1) bekezdéseire tekintettel – az Országházból, az Irodaházból kikíséri.

Az Ogy. tv. 54. §-a határozza meg a Házelnök jogkörét arra tekintettel, hogy ő jogosult meghatározni a belépésre jogosult személyeket körét. Jelen szakasz (6) bekezdése szerint, „ha az (1) bekezdésben meghatározott épületek területére belépők és ott tartózkodók (3) bekezdés szerinti kötelezettségüket nem teljesítik, akkor belépésük megtagadható, illetve onnan kivezethetők. A Házelnök döntése alapján az ilyen személyeknek az (1) bekezdésben meghatározott épületek területére történő belépést meg lehet tagadni.

Tekintettel arra, hogy az Országgyűlési Őrség a helyszínen – a felvételek tanúbizonysága szerint – olyan magatartást észlelt a panaszosok részéről, amely alkalmas volt az Irodaház rendjének a megzavarására, nevezetesen: ordítózás, közjogi méltóságok és egyéb magánszemélyek becsületét csorbitó obszcén kifejezések kiabálása, különféle rigmusok skandalása, emelt hangon történő éneklés, transzparenszek nyakba akasztása, az Irodaházba ki-és belépés akadályozása az arra szolgáló út elzárásával, magnetofon használata, etc. így az Őrség kivezetésre nyitva álló lehetősége megnyílt a fentebb meghatározott jogszabályi rendelkezések értelmében. Az Őrség ennek végrehajtására segítséget kért a rendőrségtől.

A Testület véleménye szerint a bejelentés önmagában felvetette rendbontó, sőt a közrendet akár veszélyeztető cselekmény elkövetését, amely a rendőrség oldalán az Rtv. 13. §-ában foglaltakra tekintettel intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség a helyszínen megadta a panaszosoknak arra a lehetőséget, hogy önként elhagyják a helyszínt, amelyre egyébként a képviselő is felszólította őket, de a panaszosok a Testület rendelkezésére bocsájtott felvételeken többször is úgy nyilatkoztak, hogy egyáltalán nem kívánnak az előcsarnokból eltávozni, hiszen ők pont azért érkeztek, hogy bemenjenek. A rendőrök kiérkezésekor ellenséges, rendbontó magatartásukat nem hagyták abba, sőt, amikor az alezredes úr eléjük állt, akkor vele mit sem törődve tovább énekeltek, kiabáltak, nem akartak együttműködni a rendőrséggel, passzívan ellenálltak.

Így a Testület véleménye szerint már a bejelentés önmagában intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán, hiszen abban egy közintézmény rendjét súlyosan sértő cselekményeket fejtenek ki, amelyet a helyszínen tapasztaltak (amelyeket a Testület rendelkezésére bocsájtott felvételek is megerősítenek) csak tovább erősítettek. Tekintettel

arra, hogy a fentebb hivatkozott jogszabályok alapján már az Országgyűlési Őrség számára lehetőség nyílt a rendbontó személyek kivezetésére, így a rendőrség azzal, hogy a helyszínen megjelent tulajdonképpen az Országgyűlési Őrség számára megadta a panaszosok kivezetéséhez szükséges segítséget, amely segítségnyújtási kötelezettséget számára – az Rtv. 13. §-án túlmenően - az Rtv. 24. §-a keletkeztette.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a telefonos bejelentés, valamint a helyszínen tapasztalt intézkedési kötelezettséget keletkeztettek a rendőrség oldalán, így véleménye szerint kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában szólította fel a panaszosokat az épület elhagyására, valamint azon panaszosok, akik önként nem kívánták elhagyni az épületet kellő jogalap birtokában kerültek kivezetésre. Emiatt a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz való alapvető joga a velük szemben kezdeményezett intézkedés kapcsán.

2) A Testület ezt követően a panaszosok kivezetését vizsgálta meg, hiszen a panaszosok beadványukban előadták, hogy velük szemben testi kényszer alkalmazott a rendőrség.

A rendőrség tájékoztatásából és a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumokból, videofelvételekből kiderül, hogy a szóban forgó panaszosok közül csupán hat fővel (Sz. L., P. L., T. J. M., K. K., G. F., G. F.) szemben fogantatosított a rendőrség az Rtv. 47. § és a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdésére tekintettel testi kényszerrel. Ennek indokaként a rendőrség azt adta elő, hogy tekintettel arra, hogy a panaszosok a többszöri rendőri felszólítás ellenére sem kívánták elhagyni az épületet (összesen háromszor szólították fel őket önként az Irodaház elhagyására), így a rendőrök rendelkezésére nem állt más, kevésbé jogkorlátozó eszköz arra, hogy a panaszosokat kivezessék az épületből.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése értelmében a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége e nélkül is biztosítható.

Az Rtv. 17. § (2) bekezdése alapján a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Rtv. 47. §-a a testi kényszer alkalmazására vonatkozóan rögzíti, hogy a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést alkalmazhat.

Az Rtv. rendelkezését a Szolgálati Szabályzat 40. §-a egészíti ki, amely szerint:

(1) A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

(2) A testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat.

(3) Nem minősül testi kényszernek, amikor a rendőr - jogszerű intézkedése során, a biztonságos intézkedés végrehajtása érdekében - a felé kartávolságon belülré lépő, valamint a mozgásának folyamatosságát akadályozó személyt csupán nyújtott kezével, minimális erő kifejtéssel magától távol tartja.

Tekintettel arra, hogy a Testület rendelkezésére bocsájtott videofelvételek tanúsítják azt, hogy a panaszosok mielőtt a rendőrök megérkeztek a helyszínre kifejezték, hogy nem kívánnak eleget tenni a rendőri intézkedésnek, sőt ellen kívánnak szegülni annak, így a panaszosok már egyfajta ellenséges, felfokozott hangulatban várták a rendőröket. Az intézkedés során a szóban forgó hat panaszos végig ellenkezett, passzívan ellenállt, hiszen nem kívánt eleget tenni egyikük sem a rendőri felszólításban meghatározottaknak. Miután a rendőrök a testi kényszer alkalmazására vonatkozó figyelmeztetés után testi kényszer alá vonták a panaszosokat mindegyikük aktívan próbált meg az ellen tenni, hogy őket kivigyék az épületből. Egyesek a testsúlyukat próbálták meg minél hátrébb helyezni, vagy lábaik és testük megfeszítésével próbálták megakadályozni azt, hogy kivigyék őket az Irodaházból. A rendőrök a testi kényszer alkalmazása során a panaszosok karjait fogták meg bal és jobb oldalról és így próbálták meg kivezetni őket, hogy saját lábukon hagyják el az épületet, de voltak olyan panaszosok, akik oly mértékű ellenállást tanúsítottak, hogy a két intézkedő rendőr mellett további rendőröknek kellett hátulról „tolni” kifelé a panaszosokat.

A Testület a testi kényszer jogossága kapcsán külön értékelte azt a tényt, hogy az Rtv. 19. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségüknek a panaszosok nem tettek eleget. A hivatkozott szakasz szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény, vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenkit köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A hivatkozott rendelkezés tehát megköveteli az intézkedés alá vont személyektől azt, hogy ha velük szemben egy rendőr intézkedik, akkor kellő mértékű tiszteletet tanúsítsanak az irányukba, legyenek együttműködők, így jelen ügy kapcsán nevezetesen tegyenek eleget a rendőri felszólításban foglaltaknak.

Figyelemmel arra, hogy a szóban forgó hat panaszos nem tett eleget a rendőri felszólításban foglaltaknak, így önként nem hagyták el az Irodaház épületét, így a háromszori rendőri felszólítás után nem maradt a rendőrök számára más, kevésbé jogkorlátozó megoldás, minthogy testi kényszer foganatosításával vezessék ki a hat panaszost, akik végig ellenálltak. A kényszerítő eszközt az Irodaház megbomlott rendjének helyreállítása érdekében hajtották végre, amelyet másként nem lehetett helyreállítani, csak a panaszosok kivezetésével. Az pedig, hogy a panaszosok önként nem voltak hajlandók a helyszínt elhagyni, amelynek mind szóban, mind pedig non-verbális eszközökkel hangot adtak, az csakis a saját terhükre értékelendő körülményt jelent.

Erre figyelemmel a Testület a hat panaszossal szemben kifejtett testi kényszer kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem sérült a panaszosok emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz való alapvető joga, hiszen a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosított testi kényszert velük szemben. A többi panaszos vonatkozásában pedig a Testület nem állapított meg alapjogi sérelmet, tekintettel arra, hogy velük szemben a rendőrség nem foganatosított testi kényszert, amelyet a videofelvételek és írásbeli dokumentációk is alátámasztanak. Ezen panaszosok a második, vagy harmadik rendőri felszólításra elhagyták az épületet, így emiatt a rendőrség nem alkalmazott testi kényszert velük szemben.

A Testület a fentebb kifejtettekre tekintettel úgy határozott, hogy a hat panaszos emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz való joga nem sérült a kényszerítő eszköz alkalmazása során, hiszen arra kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában került sor. Azon panaszosok vonatkozásában, akik szintén kifogásolták a testi kényszer alkalmazását, de velük szemben a rendőrség megállapítható módon nem alkalmazott testi kényszert a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető joguk nem sérült.

3) A panaszosok sérelmezték, hogy őket – miután kimentek az Irodaházból – a rendőrök igazoltatták.

A rendőrség tájékoztatása szerint azért volt szükség a panaszosok kivezetését követően az igazoltatásukra, mert azon adatokat kívánták beszerezni, amelyek a panaszosokkal szemben megtett szabálysértési feljelentésekhez szükségeltettek, amely adatokat más módon nem tudták beszerezni.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdése rögzíti, hogy „a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését,

2. szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében [...]”

Az igazoltatás szabályait az Rtv. 29. §-a rendezi. Eszerint a rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének – az igazoltatott választása szerint – a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait, hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

A személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosítás megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatotról fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők.

A Testület utal továbbá Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, amely a rendőr intézkedési kötelezettségéről rendelkezik. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Figyelemmel arra, hogy az előző pontban a Testület megállapította, hogy a panaszosokkal szemben foganatosított rendőri fellépés kellő joggal történt meg, így az annak során észlelt szabálysértés elkövetése esetén a rendőrségnek hivatalból meg kellett tennie a szükséges lépéseket. Tekintettel arra, hogy a panaszosok egyike sem ismerte el a 216. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését a rendőrök szabálysértési feljelentéssel éltek. A feljelentés minimum tartalmi kellékei között szerepelnek azok az információk, amelyek az adott személy beazonosíthatóságát szolgálják, így nevezetesen: név, anyja neve, születési hely és idő. Ezeket a rendőr, a személyazonosság hitelt érdemlő igazolása mellett más módon nem tudta volna beszerezni, csak a panaszosok egyenkénti igazoltatásával és az annak során nyert adatok rögzítésével, hiszen azokra a szabálysértési eljárás lefolytathatósága szempontjából szükség volt. A panaszosok mindegyike alávetette magát az igazoltatásnak, így a rendőrség megkapta azon információkat, amelyek alapján a szabálysértési eljárást megindíthatták (t. i. meg tudták tenni a feljelentéseket a panaszosokkal szemben).

Tekintettel arra, hogy adott időben és helyen a rendőrség nem alkalmazhatott más, kevésbé jogkorlátozó eszközt az adott cél elérése érdekében, mint az igazoltatás, így a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszosok személyes adatok védelméhez való joga, hiszen a panaszosok igazoltatása jogszerű volt és egyebekben megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság követelményének is.

A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszosok személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga az igazoltatásuk kapcsán.

4) A panaszosok a rendőri intézkedést félelemkeltőnek tekintették, hiszen álláspontjuk szerint a rendőrök erőszakos, durva fellépése bennük félelmet keltett.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület a panaszosi állítás megalapozottságának értékelése kapcsán megvizsgálta a rendelkezésére bocsájtott, az intézkedésről készült felvételeket. A panaszosok magatartásából arra lehet következtetni, hogy nem félték a rendőri intézkedéstől, sőt azt kifejezetten várták. Többször úgy nyilatkozott több panaszos is, hogy várják, hogy mikor jönnek a rendőrök és kezdenek el velük szemben intézkedni, sőt amikor a rendőrök megjelentek, akkor tovább nevetgéltek, énekeltek, összekapaszkodva élő láncot alkottak. Amikor egyenként odaléptek a panaszosokhoz a rendőrök egyikük arcán sem lehetett a félelem jeleit felfedezni: mindegyik panaszos kommunikált a rendőrökkel, egyesek kötekedtek is, pikírt megjegyzéseket közöltek az intézkedő rendőrökkel. Azon panaszosok pedig, akikkel szemben testi kényszert hajtott

végre a rendőrség passzívan és aktívan is igyekeztek annak ellenállni, hogy a rendőrök őket elvigyék a helyszínről. Amikor pedig minden panaszos az Irodaház elé ért, akkor ott maradtak a helyszínen, farkasszemet néztek a rendőrökkel, egyes nők még kompromittáló kifejezésekkel is illették a fiatal, férfi rendőröket. Ezen jelekből nem arra lehet következtetni, hogy bármelyik panaszos is félt volna a rendőröktől, akár megrémült volna a rendőri fellépéstől. A panaszosok tisztában voltak azzal, hogy a rendzavaró cselekményükre tekintettel velük szemben rendőrök fognak intézkedni; sőt tekintettel arra, hogy kb. 20 fő rendzavaró személy tartózkodott a helyszínen, így várható volt a nagy számukra tekintettel, hogy nem két fő rendőr fog a helyszínen megjelenni, hanem nagyobb létszámban fogják képviseltetni magukat a rendőri erők. Tekintettel a panaszosok magatartására, valamint arra, hogy tudták, hogy velük szemben rendőri intézkedésre kerül sor a Testület nem találta megalapozottnak a panaszosi kifogást, így álláspontja szerint a rendőri fellépés nem volt félelemkeltő, így nem sérült a panaszosok emberi méltóságához való joga.

A fentiekben ismertetettek fényében a Testület nem találta megalapozottnak a rendőri fellépés félelemkeltő jellegére vonatkozó panaszosi állítást, így álláspontja szerint nem sérült a panaszosok emberi méltóságához fűződő alapvető joga.

V.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrök kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában kezdeményezték a panaszosokkal szemben intézkedést, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joguk. A hat panaszossal szemben alkalmazott testi kényszer vonatkozásában a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszosok emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz fűződő joga, tekintettel arra, hogy a rendőrség a kényszerítő eszközt kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában fogatosította. Azon panaszosok is kifogásolták a testi kényszer alkalmazását, akikkel szemben nem fogatosított testi kényszert a rendőrség, így a Testület értelemszerűen nem határozhatott másként, minthogy ezen panaszosok emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz fűződő joga sem szenvedett sérelmet. A panaszosok igazoltatása kapcsán a Testület véleménye szerint nem sérült a személyes adatok védelméhez fűződő joguk. A rendőri fellépés félelemkeltő voltára vonatkozó kifogást a Testület nem találta megalapozottnak, így véleménye szerint nem sérült a panaszosok emberi méltóságához való joga, hiszen a rendőri fellépés nem volt félelemkeltő.

A Testület állásfoglalása kialakítása során kiemelt figyelmet fordított a panaszosok kijelentései mellett az általuk tanúsított magatartásra, nevezetesen a non-verbális kommunikációjukra. Nyilvánvalóan a panaszosok élvezték azt, hogy velük szemben a rendőrség intézkedett, hiszen végig kacagtak, összemosolyogtak. Emellett a panaszosokat meginvitaló párt képviselője határozottan elhatárolódott a panaszosok által kifejtett magatartástól.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt áttette az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. május 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

A Testület az állásfoglalását az alábbi dokumentumok alapján hozta:

- 2014. december 1-ei panaszbeadvány (3 oldal);
- 2014. december 2-án előterjesztett panaszbeadványok (4 x 2 oldal, azaz összesen 8 oldal);
- a KR parancsnokának 2014. december 23-án kelt átirata (5 oldal);
- 2014. november 14-én kelt jelentés (3 oldal);
- a panaszosokkal szemben megtett szabálysértési feljelentések (14 x 2 oldal, azaz összesen 28 oldal);
- 2014. november 14-én kelt parancsnoki kivizsgálás a kényszerítő eszköz alkalmazásáról (6 x 2 oldal, azaz összesen 12 oldal);
- megbízott kapitányságvezető 2015. január 26-án kelt átirata (3 oldal);
- 2014. november 14-én kelt rendőri jelentés (3 oldal);
- 5 db DVD lemez.

Az állásfoglalást kapják:

Hajdu Józsefné meghatalmazott képviselő
1185 Budapest, Lajta utca 18. szám alatti lakos

Póka László meghatalmazott képviselő
2316 Tököl, Pongrácz G. utca 7. szám alatti lakos

Winkler Jakab panaszos
2330 Dunaharaszti, Fő út 91. szám alatti lakos

Golcs Ferdinánd és Golcs Ferdinándné panaszosok
2330 Dunaharaszti, Sziget utca 4/a. szám alatti lakosok

Jávor Kálmánné panaszos
2337 Délegyháza, Móra Ferenc utca 27. szám alatti lakos

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy, r. főtanácsos
Készenléti Rendőrség
1903 Budapest, Pf.: 314.

Az állásfoglalást tájékoztatásul kapja:

Dr. Berár Iván r. ezredes
BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság
1363 Budapest, Pf.: 30.

Iráttár

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET